

ZEMPLEN.

Társadalmi és irodalmi lap.

ZEMPLEN VÁRMEGYÉNEK HIVATALOS LAPJA.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP.

ELŐFIZETÉS ÁRA:
Egész évre 6 ft.
Félévre 3 ft.
Negyedévre 1 ft 50 kr.
Bérmintelen levelek csak ismert kezektől fogadtatnak el.
Észlatok nem adtnak vissza.
Egyes szám ára 15 kr.
A nyiltiltásban minden garmond sor díja 20 kr.

HIRDETÉS DÍJA
hivatalos hirdetéseknek;
Minden szó után 1 kr.
Azonfelül bélyeg 30 kr.
Petitnél nagyobb, avagy disztribúcióval vagy körzettel ellátott hirdetésekért természetesen minden négyzetcentiméter után 8 kr. számítottatik.
Állandó hirdetéseknek kedvezmény nyújtatik.
Hirdetések és pénzküldemények a kiadóhivatalhoz intézendők.

Felhívás előfizetésre.

Igy az esztendő vége felé itt az ideje, midőn minden lap tenni szokta, hogy a „Zemplén” is szóljon önmagáról. Mások beszéljenek csak sokat, igérjenek csak sokat. Mi pár szót mondunk csupán, de amit abban igérünk, be is váltjuk és ez az: hogy amennyit érő volt a „Zemplén” a multban, legalább is annyit érő iparkodik lenni a jövőben.

A „Zemplén” most tölti be pályafutásának huszonötödik évét.

Hivatásos munkát végzett. Huszonöt esztendőig állott a közügyek szolgálatában. Ami volt eddig, az lesz ezután is élethivatása: szolgálni hiven, becsülettel, nem anyagi jutalomért, hanem önzetlenül, hazafias készséggel a közügyeket.

Lapunk révén a díszes multból nemcsak kötelességeink ösmeretét és nem csupán a kötelességek teljesítésére készítő munkaszeretetet viszzük át a jövőbe. Erőt és hatalmat is visz magával a „Zemplén”, midőn átlépi a huszonötödik mesgyéjét. Erőt és hatalmat munkatársaink megosztatlan hűségében, akik bennünket valamint a multban képesítették, úgy a jövőben is képesekké tesznek hírlapírói kötelességeink teljesítésére.

Igy, munkatársaink segítségével, válik a tisztos mult a „Zemplén” hatalmának képző erejévé a jövőben. Így meri az első huszonötödik évétől búcsuzó és a második huszonötödik évét köszöntő „Zemplén” önmagáról irányadóul jelenteni: hogy amilyen volt a multban, olyan lesz a jövőben is.

Az az öröm, hogy látjuk, mily szépen fölszaporodott a „Zemplén” munkatársainak száma; — az a gyönyörűség, hogy szemléljük, mily melegen ragaszkodik a „Zem-

plén”-hez az ő díszes olvasóközönsége: az első huszonötödik év végén még egyrészt igen becses jutalom nekünk a múltért, másrészt értékes zálog is a jövőre, hogy amit a „Zemplén” immár kivívott és kiérdemelt, a huszonötödik év alkalmát, ez a mérték a „Zemplén” életének további mértéke lesz a jövőben is.

Hála a sorsnak, hogy az első huszonötödik év ajándékában részesítette lapunkat.

Hálánk külső jeléül mit adjunk a „Zemplén” t. olvasó-közönségének?

Adunk egy *ünnepi számot* a „Zemplén”-ből.

Ugyanis a „Zemplén” szerkesztőjével kezefogva *kilencvenket* hű munkatársa, az első huszonötödik évét, mely a f. év december havának 31-ik napján telik be, úgy fogják kedves emlékeztetvé tenni, hogy december 31-én a „Zemplén”-ből *ünnepi számot* adnak ki és annak *tiszta jövedelmét* a „Zemplén-vármegyei jótékonyági és árvaségélyező-egyesület” *nemes emberbaráti céljára alapítványul ezennel följánlják.*

De az *ünnepi szám* úgyis kedves emléke lesz a „Zemplén” pályafutása huszonötödik évének, hogy abból a t. olvasó nemcsak a munkatársak neveivel (hiszen a nevet többnyire eddig is jól ösmerete), hanem *arc-képekkel* is meg fog ösmerkedni; mert a „Zemplén” *ünnepi számában minden egyes közlemény mellett ott lesz az illető munkatársnak fénykép után készült, élethű autotipiája is.*

Ezt az *ünnepi szám*-ot minden előfizetőnk ajándékba kapja lapunk szerkesztőjétől és kiadójától.

Uj előfizetők a „Zemplén” ünnepi számát szintén ingyen kapják, ha előfizető szándékukat ez év végeig a „Zemplén” kiadóhivatalánál bejelentik.

A „Zemplén” ünnepi számát, melyet

— A szivarokból?

— Nem, azokból a „remek ideák”-ból.

Az ilyen párbeszéd vége aztán mindig csak az, hogy én zsebre vágom a szivarokat, ő meg csak elmondja az ideáját (Rendssen valami 5 felvonásos tragédia tárgya, melynél én félholtra nevetem magamat).

Multkor, hogy felkeltünk az asztaltól, megelőztem őt. Mikor ugyanis, szokása szerint, megkínált egy speciálitással, megköszöntem, s így szóltam hozzá:

— Gyula öcsém, ez egyszer nekem van egy „remek ideám”.

— Az lehetetlen, de azért hadd halljuk.

— Nagyon egyszerű. Semmi más, mint hogy hagyj nekem békét a te „remek ideáiddal.”

Föl se vette, hogy megelőztem, mert a lehető legnagyobb flegmával válaszolt:

— Tudtam, hogy rossz; az enyéim sokkal többet érnek. Aztán folytatta:

— Fél három, neked irodába kell menned. Ha nincs terhedre, én ma elkísérlek, úgyis arra visz az útam.

— Dehogy vagy terhemre. Sőt ellenkezőleg, rendkívül le vagyok kötelezve.

— Nos, hát akkor menjünk.

Az úton előfogott az eső. Közös esernyőnk alatt karöltve haladtunk tovább. Gyula az egész úton hol engem, hol meg azt a jobb kezében levő zöld füzetet nézte, melyet már napok óta hordott magánál. Így értünk hivatalomhoz, hol végre kimondta azt, ami a szívéen feküdt:

— Az eső úgy látszik nem akar elállni. Légy szíves add kölcsön ernyődet, egy óra mulva visszahozom. Addig pedig átadom neked ezt a kis

már szedésbe adtunk, következő munkatársaink írták:

Andrássy Sándor gr., Abonyi Gyula, Átányi József dr., Ambrózy Agoston.

Bajusz József id., Ballagi Géza dr., Balázs Ede, Bán Aladár, Bányász Ödön, Becske Bálint, Berecz Károly, Bihary Emil, Boruth Elemérné özv., Buza Barna.

Chyzer Kornél dr., Chyzer Kornélné, Chyzer Béla dr.

Dókus Ernőné, Dókus Gyula.

Erdélyi Sándor, Exner Kornél dr., Éhler Gyula, Evva Ödön.

Farkas Bertalan, Fejes István, Ferenczy Elek dr., Finkey Pál, Fischer Armin, Frank Mihály, Friedmann Adolf dr.

Geöcze Sarolta, Grószmann Mór, Gyulai Sándor.

Hollós István dr., Haraszthy Miklós, Hornyay Béla dr., Horváth József.

Jurcsó Agoston.

Kapás L. Aurél, Karsa Ferenc, Kárpáti Péter, Kemechey Jenő, Kende Antal, Kerekes Pál dr., Kiss István, Knopfler Sándor, Kovács János, Kossinzy Viktor, Kossuth János dr., Kula István.

Ladányi Béla, Lehóczky Sándor.

Margitai József dr., Mathiasz József, Matolai Etele, Matolay Béla, Moldován Gergely dr.

Nádory Vilmos, Nemes Lajos.

Payzoss Andor, Paszlavszky Sándor, Pataky Miklós, Polányi Gyula, Péter Mihály, Pintér István, Prihoda Etele.

Rác Lajos dr., Réz László, Rónai István.

Sassi Nagy Lajos, Singer Bernát dr., Smidt Lajos, Spielenberg Barna, Spielenberg Mariska, Staut József, Schneider József.

Szabó Kálmán, Szini Péter, Székely Albert dr.

Thuránszky László, Tóth István, Tüdös István dr.

Vágó Gyula, Vécsey J. Bekény, Viski Krüszelyi Bálint, Weiszberg Zsigmond dr., Wissnyey Gyula.

Zombory Gedő és Zseltvay Bogdán.

Ime a díszes névsor, a „Zemplén” gárdája, mely mint a „Zemplén” ünnepi számába követte, úgy a „Zemplén” ünnepi számából továbbra is követni fogja zászlókat.

füzetet, legújabb novellám van benne: „*As én első jourom.*” Olvasd el, hogy mire visszajövök, méltó kritikát mondhasz felőle.

És azzal, be sem várva beleegyezésemet, kivette kezemből az ernyőt, helyébe nyomta a zöld füzetet (reménység színe!) s eltávozott.

Alig értem a lépcsőkhöz, visszajön Gyula s a kapuból utánam kiált:

— Te, egészen elfelejtettem mondani, meg ne mutasd senkinek azt a novellát, mert megharagszom érte. Szervusz!

Elfoglaltságom mellett egy percig sem kétkedhettem fölött, hogy én „*As én első jourom*”-at nem fogom elolvasni. Fölmentem az irodába, asztalra csaptam a füzetet s munkához láttam, mitsem törődve a novellával.

Időközben belép hozzám Komor kollégám, s meglátva a füzetet, lapozgatni kezd benne.

— Ah, ön novellákat ír? Ezt nem is tudtam!

— Én sem, kedves barátom, mert azt a novellát nem én írtam, hanem egyik unokaöcsém. Bárcsak én írtam volna, akkor legalább most nem kellene elolvasnom.

— Értem. Az ön unokaöcsöce bírálat végett adta önnek ezt a novellát, nemde?

— Ugy van.

— Fogaddja szívem legmélyéből jövő őszinte részvételem.

— Köszönöm, szóltam meghatottan, de látja Komor úr, ön megtehetne nekem egy szívességet. Nekem sem időm, sem kedvem nincs „*As én első jourom*” írójának írói talentomáról meggyőződést szerezni, azért felkérem önt, venné azt a fáradságot magának, hogy elolvassa azt a kis ízet. Aztán ha átlapozta, majd elmondja egy pár szóval, hogy

TÁRCA.

„Ki az a Rokkay?”

— A „Zemplén” eredeti tárcája —

Írta: Frank Ernő.

Van egy unokaöcsém, aki elég gazdag arra, hogy tölem soha egy krajcárt kölcsön ne kérjen s aki finom szivarjaival úgy elkényeztetett, hogy egy hitvány britannikát már el se tudnék szívni.

Azt hiszem, nincs kellemesebb valami, mint ha az embernek ilyen unokaöcsöce van.

Ez az én unokaöcsém mindenáron vagy színész vagy író akar lenni, bár sem az egyik, sem a másik hivatáshoz a legcsekélyebb talentumot még eddig elnem árulta. Rögeszméje, hogy csupa „remek ideák” vannak, melyeket én kénytelen vagyok nemcsak meghallgatni, hanem még magasztalni is, ha továbbra is finom szivarokat akarok szívni. Ezek az ő „remek ideái” rendszerint ebéd után jönnek napvilágra, aminek az a következése, hogy három éve gyomorkatarusom van, s az idén kénytelen leszek karlsbad-i kúrát tartani.

Azt hiszem, nincs kellemetlenebb valami, mintha az embernek ilyen unokaöcsöce van.

Külömben nála a kellemes karöltve jár a kellemetlennel, mert valahányszor megkínál egy finom szivarral, mindig előáll egy-egy remek ideával.

Ebéd után már szinte várom, hogy így szóljon:

— Te, Pali, nesze egy kitünő havanna, gyujts rá, ülj le, s halgasd meg az én „remek ideámat.”

— Köszönöm, nem kérek belőle.

A Zemplén mai száma nyolc oldal.

Velünk híven, lelkiismerettel s legjobb tehetségeikkel fogják ők is szolgálni a közügyeket, a magyar nemzeti társadalomnak mindazokat a fontos érdekeit, amik, mint becses tartalom, a *közügyek* fogalmában bentfoglaltatnak.

Ime előfizetésre szólító felhívásunk.

Ime a biztosíték, az a díszes névsor, hogy amit ígérünk, azt be is váltjuk.

Ime a program: A „Zemplén” az lesz a jövőben is, ami volt a múltban.

Neve és iránya marad, mint volt: „Zemplén.”

Az előfizetés feltételei a lap homlokán olvashatók.

Ajánljuk lapunkat a nagyközönség szíves pártfogásába.

S.-A.-Ujhely, 1894. nov. 24.

Ehler Gyula, Dongó Gy. Géza,
a „Zemplén” kiadó-tulajdonosa. a „Zemplén” f. szerkesztője.

Akiknek sok a dolguk!

Óh, azok száma légió! Persze, én olyan munkásokat értek a fenti cím alatt, kiknek mindig rettentő sok a dolguk; de a rossz emberek, ha mutatják is, mintha hinnék az ő állításukat, valójában mégis csak megmosolyogják őket, Ezek a rossz emberek, ugyanis, azt állítják, hogy az a rettentő sok munka csak *nagyképűsködés*; mert ha nem az volna, az illetőket gyakrabban találhatnák hivatalukban, vagy, ha iparosokról van szó, műhelyükben, — mint ahogy, és iparkodnának a sok elvégzendő munkát kevésbé rettenetes színben feltüntetni.

Örömmel konstatálhatjuk, hogy igenis vannak egyének, akiknek állandóan sok dolguk van és ha nincs dolguk, csinálnak maguknak. Ezekről tudva van, hogy kevesebbet szoktak jajgatni, de annál többet dolgozni, a saját és a családjuk jólétének emelésén fáradozni. Sajnos a dologban mégis az, hogy ezekre nézve gyakran szokott a jó lóról szóló általános ismert közmondás alkalmaztatni. Az igazi munkavágy, a hivatás iránt való lelkesültség azonban nem veszi ezt egyhamar észre, de ha észreveszi a méltánytalanságot, az elkese redettség lesz az az érzelem, mely ezután akaraterejét bénítja és munkájában kíséri.

De térjünk vissza azokra, kiknek mindig rettenetes sok a dolguk. Minden brans-ban találunk egy csoportot. Ha télen találjuk őket, azt mondják, hogy pihennek. Ha hivatalos órák idején látjuk őket vendéglők helyiségeiben (ami nap-nap mellett megtörténik,) azt mondják, csak frissítőt vesznek magukhoz, mert a munka kifárasztotta őket. Vannak iparos- vagy kereskedő-főnökök, a kik a legszívesebben nem a műhelyükben vagy üzletükben tartózkodnak; de azért panaszkodnak, hogy a „kundsáftok” őket elhagyogálják, pedig ők nem adtak rá okot. Ha az ember munkát rendel meg náluk és ha az sehogysem akar elkészülni, a sok munkával meintegetődik a mester; de az a maliciózus rendelő mégis csak más okokat vél találni.

mi van benne. Megteszi kérem, úgy-e bár?

Komor úr arca nevéhez méltóvá idomult, de azért szóltanul leült asztalom mellé s olvasni kezdett. És én újból dologhoz láttam.

Nagyon szellemes lehetett az a novella, mert Komor úr folyton oly derűs hangulatban volt, hogy alig tudtam bevárni a végét, amikor végre én is megtudhatok belőle valamit. Csakhamar készen volt vele.

— Rég nem nevettem ennyit, szólt, mint ezalatt a kis félóra alatt. Csak azt szeretném tudni, hogy az ördögbe fér annyi ostobaság ilyen kis füzetbe?

— Hát az kérem most mellékes, szóltam órára nézve. Az én unokaöcsém rögtön itt lesz, én még nem semmit sem tudok az egészről. A tartalmát kérem, a tartalmát!

— A tartalmát? Az nagyon egyszerű. Röviden egybefoglalva az egészet, a tartalmát a következőkben lehet elmondani: Egy fiatal ember, aki...

Nem fejezhette be szavait, mert az ajtó küszöpén megjelent Gyula. Komor úr felállt s a kölcsönös bemutatás után meghajta magát, távozott.

— Szervusz Gyula. Hát, visszahoztad az ernyőmet? Szép tőled. Nos, mi újság?

Egyenesen rátért a tárgyra:
— Semmi különös. No mit szólsz a novellához? Az eleje még egy kicsit gyenge úgy-e?

Kaptam az alkalmon s ráhagytam:
— Hát az bizony nem a legjobban sikerült.

Hanem annál jobb a vége. Barátom, a vége, és valami nagyszerű! De bár a közmondás azt tartja, hogy minden jó, ha a vége jó: a te novellád úgy látszik kivétel a szabály alól, mert bár a vége jó, de azért az egész nem ér semmit!

De van egy praktikus életnézet, melyre az említett urak lassankint tesznek szert és ez röviden összefoglalva: nem érdemes strapálni, nem érdemes ölni magát. De ha viszont meggondoljuk, hogy az az elv csak a legritkább esetben egészen, néha részben és akárhányszor egyáltalában nem állja meg a helyét, — az elvnek vallását, követését erkölcsrontónak, az ifjabbakra mételeyző hatásúnak kell tekintenünk. Nem ok nélkül keletkezett tehát erre vonatkozólag is a közmondás: fejétől romlik a hal.

Vannak pl. hivatal-főnökök, kik soha többet nem végeznek, mint a mennyi éppen előadódik. Pedig akárhányszor közülök teendője volna nemcsak az előadódott ügyeket egyszerűen elintézni, hanem törvényszabta intézményeket létesíteni, a meglévőket vizsgálni és tökéletesíteni, egyes törvényeket lelkiismeretesen végrehajtani stb. Óh, de mikor ezeknél kellemesebb dolgok is vannak!

Vannak pl. lelkészek, kik komolyan vannak hivatásuk terhes, de azért szép voltáról meggyőződve, de akik akárhányszor nincsenek tisztában azzal, amikor a szószékre lépnek, hogy mi mindenről fognak beszélni. Pedig hány magasatos életbölcseleti elv és aranyigazság van, amelynek egy egységet feltüntető szép beszédben való fejtegetése igazán lélekemelőleg és nemesítőleg hat a népre. De mikor oly nehéz a megélhetés és oly sok a dolog!

Vannak pl. tanítók (tanárok), akiknek annyi a dolguk, hogy önművelésre nem jut idejük. De ha van is elég idejük, szakcikkelyek vagy könyvek olvasgatására hogy fordítanak azt, mikor ők eleget tudnak és maguk is tanítanak? Éppen azért soha semmiféle szaklapot nem hordatnak és könyvtáralkotáshoz nem gondolnak. Megjegyzem, hogy én nem oly tanítókra gondolok, akiknek a kanász-kodás is jövedelmezőbb volna a tanítókodásnál, hanem olyanokra, akiktől a maradásnál többet joggal várhatunk.

De, mint mondtam, minden brans-ban találunk olyféle, ha nem is gyakori, de nem is igen ritka jelenségekkel. Vannak ilyenek az orvosok, ügyvédök, iparosok stb. között egyaránt. A sok dolog és a nagy tökéletesség miatt nem áll módjukban vagy nincs szükségük önmagukat művelni.

Annak a fennebb említett praktikus életnézetnek vagy elvnek azonban, tagadhatatlan, van mégis valami jogosultsága. Mert akárhányszor kell tapasztalunk, hogy jeles műveltségű, ambiciózus, munkás emberek háttérbe szorulnak és olyanok kerülnek előbbre, kiknek egyéb érdemük a szerencsénél nincs. De azért az is tagadhatatlan, hogy viszont a becsületes munka is megkaphatja a maga jutalmát nem csak a lelkiismeret nyugodtságában és tisztaságában, az általános becsületében, hanem magasabb kitüntetés vagy kedvező anyagi helyzetbe való jutás révén is. Mindenesetre szomorú dolog volna, ha minden tettünkért csak anyagi jutalmat várnánk. — Ideálistól nélkül élnünk nem szabad!

Kende Antal.

Vármegyei ügyek.

A tiszti- segéd-, kezelő- és szolgálószemélyzet nyugdíjválasztmánya f. hó 29 én, d. e. 10 órakor. *Matolai* Etele alispán elnökölte alatt, ülést tart. — Az ülés tárgyai: *Obláth* Mór dr.-nak,

Több se kellett Gyulának.

Mint a párdúc a zsákmányára, úgy ugrott rám Gyula és megragadva kabátomat e szókra fakadt:

— Mit, hogy az egész novella nem ér semmit?! Hát az a „megismerkedési jelenet,” ahol ők ott ketten megismerkednek, nincs az jól kidolgozva?

— Az... a... megismerkedési jelenet? ... Ahol... ők ott ketten megismerkednek??? Ah öcsém, az egyszerűen pártatlan! Mesterül van az megírva, mesterül. Te Gyula, én nem túlok, de annyit mondhatok, hogy ha az egész novella úgy volna megírva, mint az a „megismerkedési jelenet,” tudod, ahol ők ott ketten megismerkednek: hát-hát ez a te első „jour”-od, azaz akarom mondani „Az én jourom,” vagy mégis a te első „jour”-od, vagy nem tudom én kicsodád — irodalmunk gyöngye volna.

Nagyon is feldicsérhettem azt a bizonyos megismerkedési jelenetet, mert Gyula gyanakvólag nézett rám s bizonyos kételeyeinek nem éppen a legszebb megszólitással adott kifejezést:

— Svindler vagy te Pali bátyám. Te ezt az egész históriát el se olvastad, ez a füzet a kezdedbe se volt!

Kezdtém belemelegedni a dologba, de azért nem hagytam abba.

— Ugyan kérlek, már hogy mondhatst ilyet? Hát akkor honnan tudnám, hogy milyen az a megismerkedési jelenet!

— Úgy? Te olvastad, — szólt Gyula olyan arcot vágva, mint aki meg van győződve állítása igazságáról — hát akkor légy szíves megmondani: ki az a Rökkay?

Megrendültem. De csak egy percre, mert a

továbbá özv. *Csiszár* Gáborné és özv. *Bárczy* Józsefnének nyugdíjaztatás, illetve nyugdíjellátás iránt beadott folyamodásaik. — Végül: folyó ügyek.

A közutak és várokról szóló 1890. évi I. t.c. gyakorlati alkalmazása közben szerzett tapasztalatokra és ezek figyelembe vételével az idézett törvénynek mely irányban leendő módosítására, illetve kiegészítésére vonatkozó jelentés egybe szerkesztésén, mely vármegyénk bizottságának az ez évi decemberi közgyűlésén kerül tárgyalás alá, most dolgozik a vármegyei számvevőség. A jelentésre, illetve a javaslatra, melyben a törvényhatósági utadó előírása *progressiv* alapon tervezetetik, alkalmaslag még visszatérünk.

Hírek a nagyvilágból.

II. Miklós cár esküvője *Alix* (oroszl. néven Alexandra Fedorovna) hercegnővel f. hó 26 én lesz Pétervárott.

A Finnországbeliek nem akartak fölesküdni arra a kiáltványra, melyet II. Miklós cár trónralépése alkalmával közzé tett az orosz birodalomban. A cár más kiáltványt készítettett Oroszország kurucái, a finnek számára, amiben aztán ők is megnyugodtak s letették a hűségüket.

A kínai hajóhadat és a szárazföldi tüzerseget gyorstüzelő agyukkal látták el. Mindennek dacára a japánok, vizen és szárazon, igen jelentékeny sikereket vívtak ki. A kínai császár *Vai* tábornokot a ping-jangi vereség miatt Pekingben lefejeztette, — *Ich* és *Nie* tábornokokat pedig, mert gyáván megfutottak az ellenség elől, rangjuktól és kitüntetéseiktől megfosztotta.

Olaszország déli tengerparti vidékein ismét földrengések voltak. A lakosság izgatottsága óriási.

Behring tanár, a differenciál gyógyító *szérum* (vérsavó) föltalálója, rájött a tifusz betegséget gyógyító szérum nyitjára is. *Behring* most azon mesterkedik, hogy a kolera szérumát is föltalálja.

Hírek az országból.

Erzsébet királyasszonyunk e hó végével Miramareból nagyobb tengeri útra kél, melynek hosszát tíz hétre tervezik. Az orosz befeljeséskor a királyné *Korfu* szigetre tér vissza és az egész telet ott fogja tölteni. Bécsbe csak a jövő év tavaszán megy.

Erzsébet királyné nevenapjának előestéjén a gödöllői, mint minden évben szokták tenni, most is fényesen kivilágították a házakat. Ez is bizonyára egyik szép jele annak a szeretettel teljes hódolatnak, amivel *Gödöllő* lakossága a királyné iránt viseltetik.

Ottó főherceg, aki még alig gyógyult föl régibb betegségből, pár napja influenzába esett. A főherceg ágyban fekszik és erős láza van.

Csáky Albn gróft Breznóbányán országos képviselővé választották.

Hieronymi belügyminiszter kijelentette, hogy a községek reformjára vonatkozó és az avval összefüggő törvényjavaslatokat, ezek sorában a

következő pillanatban kész voltam tervemmel. Megveregettem az én Gyula öcsém vállait s aztán így szóltam hozzá nyugodtan.

— Hogy ki az a Rökkay? Várj barátom egy kissé, *rögtön* megmondom.

Azzal ott hagytam a faképnél s rohantam ki Komor urhoz.

— Az Isten szent szerelméért, kedves Komor ur, segítsen ki gyorsan a csávából. Képzeld csak az a szerencsétlen fiu gyanítja, hogy nem olvastam el a novelláját, mint hogy bebizonnyiton, azt kérdezte tőlem hogy ki az a Rökkay? Mondja meg gyorsan kérem — csak úgy néhány szóval — ki az a Rökkay?

— Rökkay? ... Rökkay ... várjon csak egy kissé, nem jut hirtelen az eszembe. Rökkay ... ahán, megvan már. Hát kérem az a Rökkay egy mellékszemély ...

— Mellékszemély?

— Igen, egy mellékszemély, akinek a felesége tarokkot játszik egy olyan asszony urával, kinek öcsce fogadalmat tett az apjának, hogy ha a bátyja nem veszi el a nagyanya unokáját feleségül, hát akkor, (minthogy az élete úgy sem ér már semmit,) vagy Afrikába megy tigrisekre vadászni, vagy beáll a magy. államvasutakhoz mozdonyvezetőnek. Ez Rökkay!

Nem értettem egészen világosan a dolgot, hanem azért megköszöntem a fölvilágosítást, s rohantam vissza Gyulához, mintha mi sem történt volna.

— Hát mit is kérdeztél csak? Hogy ki az a Rökkay? No hiszen, az volna csak szép, ha még ezt se tudnám. Az a Rökkay egy mellékszemély, akinek a felesége tarokkot játszik egy olyan asszony urával, kinek öcsce fogadalmat

Folytatás a mellékleten.

betegpótlási törvényjavaslatot is, igen rövid idő alatt a t. Ház elé fogja terjeszteni.

A diósgyőri papirmalom egy része leégett. A vármegye közgazgatási árva és gyámhatósági állami javadalmazásának 1895. évre 212,000 frttal leendő emelését kérte a belügyminiszter az országos törvényhozástól. Ezt a javadalmazás-többletet a képviselőház megszavazta.

A katolikus néppárt Székesfehérváron f. hó 19-én nagygyűlést tartott, mely alkalommal irányelveit is proklamálta. Az első és a legfőbb irányelv így szól: „Minden katolikusnak kötelessége a közigazgatási és politikai választásokban mint katolikusnak venni részt.” Egy kijelentése pedig így szól: „A király fölkérendő, hogy az elfogadott egyházpolitikai javaslatokat ne szentesítse.”

Különfélék.

(A király adománya.) Őfelsége a király, kabinet irodája útján, Matyáczkó György vejeit és Beszkid Miklós zubnai gk. lelkészek részére 30—30 ftnyi kegyes adományt küldött.

(Erzsébet királynénk) nevenapját f. hó 19-én itt Ujhelyben is hagyományos alattvalói hódolattal ünnepeltük meg. A középületeken, ezek között a róm. kat. templom tornyán is, kitűzött nemzeti színű zászlók hirdették, hogyha a kalendárjomban nincs is veres betűvel nyomtatva a november 19-ike, sziveinkben örömmünnepet ültünk, a legjóságosabb, a magyar nemzetet őszintén szerető felséges királyasszonyunk névünnepe, D. e. 10-kor a róm. kat. templomban hálaadó ünnepi mise volt, melyet főt. Lengyel Pál három pap segédletével celebrált. Beharangszóra színültig megtelt ünneplő közönséggel a tágas templom. Az első padosorokban a közhatóságok és a helyben állomásozó m. kir. honvédség tisztikara, a főgimnázium tanárok, az intézeti ifjúsággal együttesen stb.-ek foglaltak helyet. Az első padosorok előtt és a padosorok között lévő térségen a kir. törvényszéki börtönőre, vármegyei nyalka huszárok és hajdúk ünnepi díszben képezték sorfalat. Fent a kóruson *Tietz* Sándor piarista-tanár dirigálása és *Krafcsik* Ferenc kántor orgona kísérete mellett a főgimnáziumi ifjúságnak kitűnően iskolázott énekkara, gyönyörű templomi énekek előadásával emelte a közönség áhitatát. *Ite mista est* után a *Hazádnak rendületlenül* zendítették rá, melyet állva hallgatott végig a templomi jelenlétűség. — Erzsébet-napján a tanítás szünetelt az összes intézetekben.

(A máramarosi inségesek) fölsegítése céljából a „Zemplén“ ez évi 45-ik számában közzétett *Felhívás* nem hangzott el eredménytelenül. Könyörületes adományok érkeztek: *Simonovics* dr.-tól Sztakcsinból: 2 korona, N. N.-tól a vidékről 2 kor. Kincsesy Pétertől S.-A. Ujhelyből: 4 kor. Szentgyörgyi Vilmostól Ujhelyből: 2 kor. Szentgyörgyi Dezsőtől: 1 kor. Éva Ödöntől: S.-A. Ujhelyből 1 kor. Schön Dezsőtől 1 kor. Klein Tivadartól 1 kor. Somogyi Bertalantól 1 kor.

tett az apjának, hogyha a bátyja nem veszi el a nagyanyja unokáját feleségül, akkor, (minthogy az élete egy sem ér semmit) vagy Afrikába megy tigrisekre vadászni, vagy beáll a m.-á.-v.-hoz mozdonyvezetőnek. Ez Rökkay!

Bámultam emlékezőtehetségemen, hogy mindez ilyen szépen el tudtam mondani.

Nem tudom, hogy Gyula is az emlékezőtehetségemet bámulta-e, de annyi tény, hogy arca oly csodálkozó kifejezést öltött, mintha legalább is — ujkapu lettem volna.

A kölcsönös bámulatot végre is ő szakította félbe e könnyen érthető kérdéssel:

— És mért kellett neked ehhez kimenned a szomszéd szobába?

Tovább nem bírtam. Hangos kacajra fakadtam.

A csodálkozó arckifejezést eltűnt s helyét sötét ráncok foglalták el. „Szeme szokatlan lángot lövelt” mig összeszorított fogai közt morogva jöttek ki a szavak:

— Értem már, értem. Ezzel hálalod meg hát bizalmamat? A helyett, hogy magad olvastad volna el a novellámat, másnak adtad oda s engem guny tárgyává teszesz? Jól van jól! „De él boszum, s te léz a martalék!”

— Nem kapok több finom szivart, nemde? Lesújtóan nézett végig:

— Sokkal nemesebb az én boszum. A finom szivarokat megkapod, — de az én remek ideámat nem hallod többé!

Bus arcot vágtam. Szegény, pedig ha tudta volna, hogy ez volt tulajdonképpen az első — igazán remek ideája.

Werner Miksától 1 kor. a „Zemplén“ szerkesztőjétől és kiadóhivatalától: 4 kor, összesen 20 korona, mely összeget elküldöttük Máramaros-vármegye t. alispáni hivatalához. T. olvasóinkat pedig újból is szépen kérjük, hogy a szóban lévő nemes emberbaráti célra szánt könyörületes adományaikat hozzanak mielőbb beküldeni méltóztatásuk. — A *Zemplén szerkesztősége.*

(Kossuth Ferenc) e napokban végezte látogatásait vármegyénknek két községében, ugymint *Tállya* és *Monok* nagyközségekben. A S.-Patakra tervezett bemutatkozás, ugyszintén *Borsi* községbe a *II. Rákóczi Ferenc* fejedelem szülőházához készült zarandoklás, közbejött okok miatt, elmaradt. — *Monok, Tállya*: mindkét község egyformán kegyeletes emlékezteti hely nemzetünk történelmében. Amaz *Kossuth* Lajosnak szülőhelye, *Tállyán* keresztelték. Ennek a kegyeletes emlékeztetnek állott hatása alatt a hosszú körutazás fáradalmaitól elcsigázott, sőt az erős meghülés következtében beteg *Kossuth* Ferenc is, aki, ugyszólván, e két látogatás alkalmával nem is foglalkozott nemzet-bolodító politikai igék hirdetésével. A pietás ur lett az ő szívében is és megfékezte az irányzatos érzelmeket. Az erős hűléstől megviselt *Kossuth*, lemondva Kassára és Miskolcra tervezett látogatásainak megvalósításáról, pénteken visszautazott Budapestre, hol, mint részvétellel halljuk, most ágyban fekvő beteg.

(Andrássy Gyula gróf szülőháza.) *Andrássy* Gyula gróf tudvalevőleg Kassán született. Most e városban bizottság alakult, mely a zseniális államférfi szülőházát emléktáblával akarja megjelölni. A bizottság azt is megállapította, hogy *Andrássy* Gyula gróf a kassai *Andrássy*-paloták közül abban született, mely a Fő-utca és a Fehér utca sarkán van s mely jelenleg az *Andrássy* Dénes gróf tulajdona. Az emléktáblát, a milléniumra fogják leleplezni.

(A Rákóczi-utcai csatorna.) Ujhely város fejlődése történetében számottevő momentumról emlékezzünk meg ezúttal. A Rákóczi-utcai csatorna, mely az utcai csapadék-, szenny- és főleg a zsölymokai patak vizének levezetésére szolgál és évszázadokon át mint nyílt és büzhödött s majd két évtized óta mint korhadozó fával fedett ronda kanális éktelenítette a várost, — a folyó évben a kor igényeinek megfelelően már teljesen elkészült. Betonból lett kicépitve az utcatest alatt vezető csatorna s mint vállalkozók *Péter* Henrik és *Gärtner* Viktor szent-endrei jóhírű cég teljesítette a munkát és pedig, mint a felülvizsgálat alkalmával meggyőződött a kiküldött áttevő bizottság, tervszerint és kifogástalanul végrehajtva. Jövő évben a csatorna mentén végig új gyalogjárót fognak építeni.

(Az időjárás) e héten bebotlott a télbe, de csakhamar visszaigazodott. Szerdán egész délután s még este is szorgalmasan szitált a hó, de másnap már hült helye volt. A lábas jóság, bár harapnivalót nem igen talál, még kijár a legelőre.

(Eljegyzés.) *Filicsko* J. Antal ujhelyi fiatal törekvő kereskedő Ujhelyben, e napokban jegyezte el *Tóth* Lajos városi hivatalnok kedves szép leányát: *Jolánkát*.

(Járványos betegségek.) Örömmel tudatjuk, hogy Ujhelyben a vöröshimlő-járvány nagyon megapadt, ugyszintén a difteritisznek és krupnak is csak szórványos esetei fordulnak elő s közegészségi állapotok ilyen örvendetes javulása esetén, a bezárt iskolákat ma-holnap megnyitják.

(A Malártsik-féle patkányirtó pogácsák.) nagy kelendőségének alapját, kitapasztalt célszerűségükön kívül, eddig csak egyes elismerő levelek képezték, amelyeket a patkányirtó szer készítőjéhez azok a vevők intéztek, akik saját tapasztalatuk körében a szernek feltétlenül hatásos voltáról meggyőződést szereztek. Most, mint a lapunk mai számának *Hivatalos Rész*-ében olvasható közleményből is kitűnik, a patkányirtó pogácsákat, szakértőnek meghallgatása után, maga a kereskedelemügyi kir. minister is érdemeseknek találta a pártfogásra és a „pogácsák“ készítésére s forgalomba adására *Malártsik* György s.-a. ujhelyi cégnek szabadalmot adott. A szabadalommal ellátott „patkányirtó pogácsák“ most már nem csak az ország határán belül, mint eddig, hanem a nemzetközi kereskedelemben is élénk keresletre tarthatnak számot. — A házi gazdaság körébe tartozó cikkeket a patkányok ellen védő *Malártsik*-féle „pogácsák“-ra erről a helyről is fölhívjuk a közönség érdeklődését.

(A „Zemplén“ 1895. évi naptára), mint ma egy hetes számunkban jelentettük, tegnap elhagyta a sajtót és a betűszedő szobából átköltözött a könyvkötő műhelybe, honnan e percben, hogy e sorokat írjuk, nekünk bemutatják az első kész példányt. Így hát újságolhatjuk mindazokat, kik türelmetlenül várják, hogy a jövő héten vendégérkeznek házukhoz: a „Zemplén“ 1895. évi naptára. — Naptárunknak ez a tizenkettedik évfolyama is, elejétől kezdve a végig, minden részében zempléni érdekű és a szépirodalmi részben nemcsak kellemesen szórakoztató, hanem nagyon tanulsá-

gos olvasnivalókat is nyújt naptárunk barátainak. Tartalma a naptárnak következő: Hónapok, kor- és időszámítás 1895-re, a felséges uralkodóház, betűrendes névnap-jegyzék. Az irodalmi dolgozatok sorát *Farkas* Bertalan nyitja meg az 1895-höz intézett verses felköszöntővel. Az arcképek közül választásunk most a *Horváth* József, vármegyei tb. fő- és I. aljegyző igen tisztelt barátunkéra esett, mely képhez derék szöveget irt *En* munkatársunk. A *Zemplén*-vármegyei főúri családok multjából most *Sennyey Pongrácz* báróval, ki a 16. században elmsördüli szerepet vitt a nemzet történetében, ösmertet meg bennünket *Zombori* Gedő. Utána következik a *töke-terebesi mauzóleom* nak igen jól sikerült képe, melyhez a szerkesztő irt szöveget. — *Laksi után* cím alatt *Szini* Péternek eredeti népies zamatu elbeszélése és a *Déli Fülis* c. paraszt-ballada, melynek szerzője *Ny. H.* következik. *A sárospataki vár* történetét (a legrégebbi időktől egész 1777-ig menve), természetesen csak főbb vonásokban s dióhéjba szorítva, *Kapás* L. Aurél irta gazdag forrás-tanulmányt s nemcsak alaposan, de nagyon érdekesen is. A szöveget kép illusztrálja, mely a várat jelenlegi romszerű állapotában szemlélteti. — *Egy hegyaljai pincés gazda keszerve* címén *Busa* Barna irt elegikus hangulatu csinos verset. *Boros-diák* adoma c. alatt *Péter* Mihály elevenit föl fris humorral egy régen történt kacagtató esetet. — *Emlékezzünk régiekről!* címmel *Lukács* Pál közöl érdekes apróságokat *Zemplén*-vármegye közéletének multjából és a *Mar. tinovics*-féle összeesküvésnek zempléni részleteiről. — Záradékal *Apróságok* és *Hasznos tudnivalók* foglalnak helyet. *A naptár hivatalos része*, tetemesen megbővitve, a legteljesebb és a leghitelesebb *cimtart* szolgáltatja. E tekintetben célszerű ujtítás az is, hogy a vármegye bizottsági tagok névsorában elő vannak tüntetve a lakóhelyek is. *A községi cimtar* közli a lelkészek, tanítók és községi előjárók neveit, sőt ezeknek szolgálati évszámait is. *A Hivatalos Rész* záradékat a *Nevezetesebb törvényeink betűrendben* c. jegyzék képezi. — Végül pósta táviró díjszabályzat, bélyegfokozatok, vásárok jegyzéke és Hirdetmények következnek. A naptár tábláján a vasuti menetrend olvasható. A naptár ára maradt, mint volt 40 kr. — A megrendelt példányok a rendelés sorrendjében fognak póstára adni.

(Beszakadt bolthajtás.) *Bettelheim* Márton borkereskedő, palotás-utcai belsötélkén nagyobb szabású jégvermet épített. Tegnapelőtt délután 1 órakor, mikor a már már befejezett jégverem boltives tetőzetét földréteggel takarták, a vasinek közé rakott téglablozokat három szakaszban lezuhant s ugyanakkor a felette dolgozó munkások közül két cigány a hat méternyi mélységű jégverem fenekére esett. Az egyik lábán, a másik fején kapott, az építő-mester szerencsésjére, könnyebb sérülést. A rendőrhatalóság ebből az esetből folyólag rögtön megtette a kellő intézkedéseket.

(Takáts János) jó hírnevű kávéház és sörcsarnok tulajdonos, f. hó 17-én nyitotta meg S.-A.-Ujhely főterén díszesen és nagyvárosi kényelemmel berendezett helyiségeit. Mai számunk hirdetési rovatában ajánlja azt a n. é. közönség pártfogásába.

(A „Zemplén“ fekete táblája.) *Ambrózy* Nándor, igen tisztelt barátunk, mint a *Wallis* Gyula grófné uradalmának jogigazgatója, szíves ígéretét beváltván, vaszlopokon álló két formás lámpát tétetett az uradalom tulajdonát képező nagy kőhidra, mely Ujhelyt összeköti a Ronyván túl épült nyugati részzel. Ez nagyon derék s nem is a fekete, de emléktáblára érdemes egy cselekedet. Fogadja is érte úgy az egyik, mint a másik városrészi közönsége nevében, elismerésünket, — de az már a feketénél is feketébb táblára irandó egy mulasztás megint, hogy városunk t. főbírája, előlegesen tett ígérete ellenére és dacára, máig sem gondoskodott, hogy azok a lámpák esténként világítsanak. A „lux perpetua“ dolgát tehát megsüregtjük. — A nyáron történt, hogy a Rákóczi-utcai Ronyva-hidnál csekélyke munkaerővel kisgátat emeltek, amely a barátszeresi malom felől ömlő víz folyásának oly irányt adott, hogy a víz közvetlen a város alatt huzódó csatornán folyt a vágóhid felé és tisztán tartotta ezt a különben botrányosan piszkos, dögleletes büzi csatornát. Akkoriban elismeréssel közzöntük meg erről a helyről is azt a közérdekű cselekedetet. Most, sajnos, már hetek óta, ismét a régi állapot állott elő. A víz sodra a gáton keresztül tört s már vagy három négy hete mult, hogy a Diána-kert alatt folydogál, míg a város alatti meder üres, azaz, hogy piszokkal telt és büzös kigőzölésével megtámadja a közegészséget, ápolja a járványos betegségek csiragmagvait. Ezek miatt kérjük a városi mérnököt, hogy az említett gátacsokát haladéktalanul elkészíttetni ne terheltesse.

(Rehabilitálás) *Mauks* Elemér homonnai kir. aljárásbíró, aki ellen több rendbeli fegyelmi vétéség miatt eljárás volt folyamatban, az ellene emelt vádak alól a kassai kir. ítélőtábla fegyelmi bírósága felmentette.

(Kisdedőv-felszentelés.) Cz.-Hosszmezőről írják lapunknak: Valóban lélekemelő ünnepségek voltak szemtanúja e hó 11-én Cz.-Hosszmező község. A vallásosság, közérkölciségnek temploma, a közművelődésnek és magyarosításnak egy új bástyája szenteltetett föl s adatott át a köz-célnak. Ez a bástya a Cz.-Hosszmezői korcsma-épület romjain felállított s ujonnan berendezett kisdedőv-intézet. A hazai és vármegyei tanügy tevékeny barátjai és előharcosai, névszerint Nemes Lajos kir. tanfelügyelő, Haraszthy Miklós homonnai főszolgabíró, Kelemen Kálmán ügyvéd és Lehoczky Endre esperes-plébános déltájban érkeztek meg az ünnepségre színhelyére Hosszmezőre, hol Hámorsky András rk. plébános asztalánál szíves és magyaros vendégszeretetre találtak. A délutáni órákban kocsi kocsi után robogva hozta a fellobogózt kisdedőv épületébe a vidék uralma és hölgyközönséget, kik a kellemetlen időjárás dacára is igen szép számmal jelentek meg, hogy e ritka ünnepségen részt vehessenek. Délután 3 óra tájban kezdődött az épületnek egyházi megáldatása, amit főt. Lehoczky Endre szinai esperes-plébános teljesített Zaborovszky Béla lyubicei rk. lelkész és Fagulya Lajos rk. káplán segédkezése mellett. Nem hagyhatom érintetlenül azt a megragadó szép pillanatot, midőn az ártatlan tótajku kisdedek ajkairól, Nyeste Róza óvónő vezetésével, elhangzott egy imaszerű ének, mely után egy alig 4 éves kis leányka mindenkit meglepett bátorsággal, s érthető magyarsággal köszöntötte föl a megjelent vendégeket. Az egyházi megáldás szertartásának befejeztével Lehoczky Endre ker. esperes lelkes beszédet intézett az összegyűlt vendégszoruhoz, mondván a többek között, hogy: ennek a kisdedőv intézetnek eszméjét az élénken érzett közszükség sugalta, az áldozatkészség előkészítette, a szeretet életrehozta, — engedje az Isten, hogy ez az intézet a magyar kisdednevelésnek egyik erős végvára legyen, ahol gyöngéd női kezek a vallás szent érzelmeivel a hazaszeretettel is plántálják be a serdülő gyermeki szívekbe és készítsék elő azt a jövőt, mely hogy nagy és dicső legyen mindnyájunknak hő óhajata. — Azután kegyelmes szavakkal áldozván néh. Szent-királyi Albert emlékének, aki bőkezű alapítványával ez intézetnek nemcsak létrejöttelét, de fennmaradását is biztosította, köszönetet mondott első sorban Nemes Lajos kir. tanácsos tanfelügyelőnek, ki szeretetének egész melegével karolta fel a kisdedőv-intézet ügyét; köszönetet mondott továbbá Dely Endre szinai körjegyzőnek, aki az intézet létesítése körül szintén nagy érdemeket szerzett. Végül köszönetet mondott a vendégeknek, kik becses megjelenésükkel az ünnepségre fényt emelni sziveskedtek. — A lelkes éljenzés elhangzása után Nemes Lajos szólott és áldozott elismeréssel Lehoczky Endre esperesnek, kit az érdemből az oroszlánrészt illet, mint a többi lelkes buzgó tevékeny férfiaknak is, kik a népnevelés e csarnokának létesítésében közreműködtek; beszéde végén az előttünk lévő szép példa követésére szólítván föl a lelkeskedő papokot, melyek legnagyobb befolyása van hűvekre s a kisded szívéhez is, mondván, hogy: „karolják föl a hazaszeretettel együtt hirdessék s csepegtessék az ártatlan tótajku, de magyar érzelmi szegény felvidéki gyermekek szíveibe.” Evvel az ünnepséget véget ért. — Alig hogy a terem kiürült, máris a homonnai Tóni hegedűjének csábító hangjai mellett a fiatalos gyancsak csiszolta talpával a terem új padimentomát. A tánc csakis addig szakadt félbe míg a vacsora, melyről a jelenlévők kedves mamák gondoskodtak, tartott. Vacsora közben csak úgy ömlött a sok tósz, hol a gyermekekre, hol pedig az asztaltársaság egyik-másik tagjára. Zeneszó, tánc, bor s vig barátok körében kellemesen töltötte el kiki ezt a napot, mely késő éjfélig tartott.

(Rendőri hírek.) Meglopta az utitársát. Bodnár Mari cseléd panasolta a rendőrség előtt, hogy Tokajból gyalog jövet, egy előtte ismeretlen leány csatlakozott hozzá Liszka tájékán, s addig, míg ő egy közeli órházba ment vizet inni, utitársa a reabizott összes ruhájával megszökött. Ezt a hűséges utitársat e napokban Kolozsvári Ágnes csobaji származású cseléd szeméjében a rendőrség elfogta és átadta a bíróságnak. — Elmebeteg nő. Tegnapelőtt egy magát Gorella Mária-nak valló, galicizai csendes elmebeteg nő, bolyongott Ujhelyben csaknem mezitelen. A rendőrséghez került, honnan haza küldték. — A rendőrség az elmúlt hét folyamán tizenkét idegen illetőségű közveszedelmes csavargót toloncolt el hazájába.

(Boróka-szüret.) A homonnai járásból, Habura községből, írják nekünk: Zemplén-vármegye felső vidékének lakossága eddig nem igen vette hasznát a boróka-cserjének (más néven: gyalogfenyőnek). Tudomásunk szerint most történt először, hogy több községben, így Haburán is, nagyban hozzálátottak a boróka-fenyőmag (bogyó) gyűjtéséhez s oly eredményt kaptak, a minőt nem is vártak. Habura 1500 főnyi lakossága nem kevesebb mint 100 azaz száz métermázsza bogyót szüretelt és így nem kevesebb, mint 5—600 fnyi jódelmet termelt magának. Érdekes volt látni

ezt az idej nagyszabású boróka-szüretet. Szép száraz őszi napon kint volt a községnek aprajánagyja a legelőkön elterülő borókások közt. A galyakról leütögetett érett bogyóknak, melyeket a magukkal hozott rosták segítségével gondosan megtisztítottak, hatalmas garmadáit kerültek a tisztás helyeken leterítetett ponyvákra és onnan a zsákokba. Az ütögetést és a tisztítást a nők végezték. A férfi nép baltával nyesegette az érett bogyóval megrakott galyakat. Este felé, mikor a munkának már vége volt, a leszüretelt galyakat halomra rakták s meggyújtották, ami, hozzá véve még azt is, hogy a kellemes illatot lehelő tűznél táncra kerekedtek a párok, valóban a festő ecsetjére érdemes szép látványt nyújtott. Egy-egy ilyen boróka-szüret egy-egy községben az idén eltartott 8—10 napig. Tudom, sokan azt kérdezik: mire jó az a bogyó, hogy olyan jó ára van? A boróka bogyót nagyban csakis a borovicska-gyárosok vásárolják. Vásárolják azonban az orvos- és illatszert-gyárosok is, mivel a boróka-bogyóból nemcsak borovicskát, hanem különféle drága illatos olajokat és orvosságokat gyártanak. De maga a nép is többféle jó hasznát veszi a boróka-bogyónak. Így pl. mint fűszert alkalmazzák vadhusz bepácolásánál; használják orvosság gyaunát is sok mindenféle bajban, de különösen jó sikerrel az úgynevezett vízibetegség ellen; ha az ilyen beteg ember éhgyomorra boróka-bogyó-levet iszik három hónap múlva teljesen kigyógyul. A kolera ellen szintén, mint kipróbált szert alkalmazzák. A lakást s az udvart naponta borókaival kifüstölik, az emberek pedig forrásvíz helyett borókaival főtt vzet isznak lehűtve. Igen jó szernek bizonyult a boróka füstuzban és általában mindennemű lázak ellen. Továbbá a borókából, megpergelve s mint a kávért megtörve s betözve, egy igen kellemes ízű italt is készítenek, mely az egészséges embert sok mindenféle betegségtől megóvja. Legujabban, és ebben Ausztria példáját követik, a boróka-bogyót tömjénnel vegyítve a templomokban is használják füstölőül. Végre a boróka-bogyót összetörve sóval és korpával keverve adják a szarvasmarháknak és a juhoknak, melyeket ily módon sok mindenféle ragadós nyavalyától megóvnak. Boróka-bogyó kapható még most is Haburán háromféle minőségben, és pedig I. osztályu válogatott kgkint 6 kr. II. osztályu közép kgkint 5 kr. III. osztályu apró füstölésre kgkint 3 kr. Megrendeléseket elfogad és készséggel teljesít lapunk kiadóhivatala.

(Engedelem gyűjtésére.) A belügyi kir. miniszter a komlósokai gk. hitközségnek megengedte, hogy templomépítés céljából az ország területén három hónapon át könyörületos adományokat gyűjthessen.

(Meddig élünk?) A német Falb Rudolfot, aki az időjárás titkainak kifürkészésével foglalkozik, leakarja főzni az angol Richson, ki már egyenesen az emberi élet titkai leleplezésével bibelődik. A becsületes angol orvos, ugyanis, terjedelmes tudományos értekezést írt arról, hogy az életkort mindenki szülőitől örökli; végül pedig azt állítja, hogy ki is lehet számitani egész valószínűséggel, hogy ki mennyi ideig él. Csak össze kell írni, ugymond, hogy az illetőnek apja, anyja, nagyapja, nagyanyja mennyi ideig élt, ezt az összeget el kell osztani hattal, és ami kijön az az illetőnek az életideje.

(Szer az álmatlanság ellen.) Hunley angol orvos csalahatatlannul hatásos szert ajánl az álmatlanság leküzdésére. Ha álmatlanság bánt bennünket, ugymond, dugjuk fejünket a takaró alá s csak az így korlátolt levegőt szívjuk be. Az oxigén adag ily módon jelentékenyen csökken s az ember ugyszólván rögtön elalszik. A dolog veszedelemmel egyáltalában nem jár, mert bizonyos, hogy amint elalszunk, legott kidugják fejünket a takaró alól s ismét annyi friss levegőt kapunk, a mennyi csak kell. Hunley szerint ezt a rendszert követik a kutyák és macskák is, midőn összezsugorodva orrukat a bundájukba temetik, hogy elaludjanak. A madarak hasonlóan szárnyuk alá rejtik csőrüket, ha aludni akarnak.

(Időjósolat november 25-ére.) Hősüllyedés, jelentékeny csapadék nélkül.

Irodalom.

A Pallas Nagy Lexikonának füzetes kiadásából megjelent a 89—92. füzete, vagyis a VI. kötet 14. és 15. s a VII. kötet 1. és 2. füzet, szokás szerint igen gazdagon illusztrálva. A képmellékletek kiválóan tanulságosak: A magyarországi renaissance II. és III. lapja, Európa térképe I. Napoleon idejében. Felhőalakok (szinnyomat), Magyar festett fabutor (szinnyomat), Festőnévnyek. Szövegrajz e 4 füzetben mindössze 122 van. A jelentékenyebb cikkek közül pedig a következőket tartjuk külön fölemlítendőnek: Falk Miksa, Fáy András, Fegyelmi eljárás, Fejér vármegye, Felebbezés, Felségesség és felségjogok, Felségértés, Ferenc József. A Nagy Lexikon füzetenként 30 kr-nyal minden könyvkereskedésben kapható.

Magyar Lányok* lesz azon díszes kiállítású lap címe, mely december hó elején Singer és Wolfner kiadásában megjelenik. Szerkeszti Tutsek Anna, a kiváló író. E lap hivatva lesz egy nagy és rég érzett hiányt pótolni, mert mulattató, de egyszersmind szívmesésítő és oktató olvasmányt fog nyújtani a serdülő leányoknak. A Magyar Lányok* folytatni fogja azt az irányt, amelyben Az én újságom* ellátta szórakoztató és hasznos olvasmánnyal a mindkét nembeli ifjúságot egészen tizenegy-tizenkét éves koráig. A Magyar Lányok* hetenkint jelenik meg tizenhat oldalon, sok illusztrációval és azonfelül díszes borítékban. A mutatóvámszámot a kiadóhivatal bárkinék

ingyen és bérmentve küldi meg. A Magyar Lányok* előfizetése negyedévre 1 ft. 50 kr.

A magyar nemzet története*, Szalay József kiváló munkájából ma jelent meg a harmadik füzete, melynek a szövegről, mint képeiről elismeréssel kell nyilatkoznunk. A magyar nemzet története*-nek ebből a füzetéből is meggyőződikünk, hogy a munka nem tudósok, hanem a művelő nagy közönség számára készült. Nem is egy évtized, hanem alig két esztendő fog kelleni befejezéséhez, úgy hogy az egész mű 1896 elején kapható lesz. Egy füzete ára 30 kr. Legelőszertben elején kapható lesz. A füzete (Wodianer F. és Fiai) kiadó-megrendelhető Lampel Róbert (Wodianer F. és Fiai) kiadóhivatalának Andrássy-ut 21. sz. a. honnan a füzetek bérmentve küldetnek meg.

Herczeg Ferenc heti lapjának »Uj idők* lesz a címe. Az első szám december elején jelenik meg és egy tartalom, mint kiállítás dolgában új lesz és kiváló. A közönség olyan családi lapot kap, melynek minden egyes cikkelyét a legnevezetesebb magyar írók írják és a legjelesebb magyar festők illusztrálják. Elbeszélései hű képét fogják adni a magyar irodalom mostani fejlődésének ismeretterjesztő cikkeiben hasznos tanácsokat és ügymutatásokat talál majd az olvasó. Herczeg lapja az Uj idők magyar, modern és előkelő családi lap lesz. A december elején megjelenő számot a kiadók, Singer és Wolfner 250.000 példányban terjesztik és kiadónak bárkinék ingyen és bérmentve küldik meg. Előfizetése negyedévre 2 ft.

Beöthy Zsolt képes irodalomtörténete. Beöthy Zsoltnak, az Athenaeum kiadásában megjelenő Magyar irodalom története díszművének megjelent a 96-ik füzet. Ez a füzete Széchenyi István gróffal, Kisfaludy Károlyval és Katona Józseffel foglalkozik. Különösen érdekesek ebben a füzetben a Kisfaludy-illusztrációk. Kisfaludy Károly, mint tudjuk, festő akart lenni, egy darabig ecsettel kereste a kenyerét; ebben a füzetben, egy darabig ecsettel kereste a kenyerét; egy vihart ábrázoló kép színes mását és egy koldustársaság rajzát. Számos más illusztráció is díszíti a füzetet. Zsoly Antalnak, Kardos-Albertnek és Rákossy Jenőnek az előbb említett három irodalmi nagyságról írt jellemzése egy-egy magvas »essay.« A munkát a szerző körülbelül 30 füzetre tervezi. Egy-egy füzete ára 40 krajcár.

Szeretet* lesz a címe annak az ünnepi kötetnek, melyet a »Jókai* Magyar Nők lapja című illusztris hetilap kriszkindli gyanánt nyújt előfizetőinek. Ez a nagy tekintélynek s népszerűségnek örvendő hetilap minden számban vonzó s a szívet-lelket nemesítő közleményeket hoz az előfizetők gyönyörködésére. E mellett a legolcsóbb (negyedévre egy ft. 75 kr.) a világirodalomban. A »Jókai* magyar nők lapja szerkesztői, Besics Gusztávné és Keleti Ö. Lajos. A »Jókai* ma yar nők lapja, a legszebb és legolcsóbb hetilap szerkesztője és kiadóhivatala Budapest VII. Sip utca 4.

Zemplén-vármegye Monographiája.

Szirmay és egyéb kútfők nyomán szerkesztett két kötetes munka.

Írta: Kapás Lajos Aurél.

I. Kötet.

Bevezető fejezet.

Igazat nem hamisítottam,
hamisat nem igazítottam.
Tindó.

És némi fogalmat is alkothatunk magunknak őseink vallási külsőségeiről, ha koszorúunknak egyik munkájából¹⁷⁰⁾ az erre vonatkozó részt figyelmesen megolvassuk. A többi között a következő, a fantázia arany sugarával kétségtelenül bevont, de azért valószínűleg olvashatjuk:

A bakonyi erdő kölykén, a még akkor irratlan rengetegben ma is találni itt-ott elszórvan nagy négyesögű fehér kőveket, miken világosan láthatók az embeti kéz faragványainak nyomai.

Az ezredik évében a Megváltónak, e fehér kővek egy nagy oltár emelvényéhez voltak összehordva a Tapoleza forrásánál, melyen hajnalonkint kigyuladt a szent tűz s a néma vidéken végig hangzott a táltosok reszkető éneke, kísérve a zuhogó forrás orgonahangjaitól, míg a körülé gyűlt bajnokok népe égő szövevényeket tartva kezében, hallgató áhitattal várta a rózsás égen megjelenő napot. Csak a beszédes kard csörrent néha közbe-közbe eget.

S ha az első sugár kilövelt a hegyek mögül, az általános üdvkiáltás mellett ezer kard villant ki egyszerre a megjelenő őst Isten tiszteletére, a táltosok darabokra vágott állatok tagjait hanyták fel a levegőbe s a mint azok az oltár tűzébe estek vissza, jószoltak a napisten jó kedvéről.

Ha vérvörösen jött fel a nap, harcot, ha felhőktől eltakarva, gyászt, ha tisztán, örömet, diadalt jószoltak belőle.

Az áldozati állat rutabb részeit, a vért, epét, a beleket egy mély gödörbe ásták; ott a föld alatt lakott a rosz Isten, Ármány, annak szállt le az áldozat, a verem száját egy fekete kő fedte be, az volt az ő oltára.

Egy hajnalon sötét fellegek takarták el a feljövő napot az áldozók elől; a távolban hallatszott a tarló fekete felhők haragos morgása.

A hajnali vihar, az ézengés a napisten ébredésének órájában soha sem volt jó jelenség. A vész közelit? Kérdék az áldozók táltosaiktól.

A táltosok vénje az oltárhoz lépett, mit a harcok félkörben álltak körül.

A vén táltos lekerítte nyakából párdurc kagányát, s a földre terítve, reáállt, földig érő öltözét elől egy sor fényes kőves gomb kapcsolta össze, hosszú hófehér szakála bogláros övéig ért le, s szabadon lengő fűrtit megal hermelen süveg fedette, a táltos vak volt, zamei előtt régen zárva volt a világ, annál inkább hitték: hogy nyitva előtte a láthatatlan.

Az oltáron égett a tűz, a táltos kezébe vette dárdáját s háromszor kört vágva a levegőbe vele: hallgatózva figyelt a baljóslatu hangra, mit a süvöltő dárdahegy hallatott.

¹⁷⁰⁾ Jókai: „A magyar nemzet története.” Ezen részlet, melyet itt közlünk, Vajk megkereszteléséről szól, aki a keresztelésben István nevet vett föl.

Ekkor egy hófehér paripát vezettek elé, melynek hátán még ember nem ült; a táltos megfogta egy kezével a szép állat sörényét s más kezével szügyébe dőfte dárdáját. A nemes paripa magasra szökött, s aztán egy szomorúan nyerítve, összeroskadt; a táltosok nemesebb részeit összevagdálva az oltár tüzére hányták.

A táltosok vénje ez alatt dárdája nyelére támaszkodva, latni nem tudó kőmerev szemével a távolba bámult, s az áldozati ének végeztével, látokai sejtelve képeül elkezdé mondani:

„Tul e hegyeken, hol a tölgyek erdeje végződik, ősz emberek közelitnek, kemény szőrruhában, alázatos fővel; — az idegen ének, mi ajkaikról hangzik, megreszketteti a szívet, — a legvénebb, ki elől jó, egy keresztet hoz kezében, az idegen Isten győzelmi jelképét.»

— Meghaljanak! orditá fel az áldozók tömege.

A táltos csendet inte. „Ti nem bánthatjátok őket. Köztük három fejedelmi fő van, egyik a császár Ottó, másik Henrik herceg, harmadik Árpád unokája, Győző, a fejedelem, kire eskü szerint magyar fegyvert nem emelhet.»

A nép közt egy elfojtott sóhaj volt hallható. „A Fehér Várban, folytatá a táltos, a magyar nemesek vannak összegyűlve, a fejedelem fia Bajnok (Vajk) menyegzőjét tartja, az énekesek lantja csatákról zeng és szerelemről.»

„Most lehangzik hozzájuk az idegen ének a dombtetőről, az érkező zárandokok fölmutatják a vigadóknak a keresztet, azok felkelnek e jelre, elhajtják poharaikat...»

— És kardhoz nyulnak, nemde? Kérdé Kupa, az áldozók vezére.

„És tédre hullanak — felelé a táltos.

A fájdalom ordítása tör ki minden ajkról. „Egy nagy ház nyílik meg előttük, mit a kereszt Istenének építének. Nem az ég az ő temploma, mint Hadurnak... A ház belsejében egy márvány medence áll, a szent vízzel szinig töltve. E szent vízhez egy ifju közelit, mezitlábbal, fehér ruhában, kezét összetéve s szemét az ég felé emelve... Ez ifju neve Bajnok...»

— Bajnok! kiáltának felrémülten az áldozók. A vihar dörgött, a villám cikázott fölöttük.

A táltos folytatá vizióit, hangját néha tudórgé az irtózatot vihar.

„A medence előtt egy ősz ember áll, hosszú aranyos öltözetben, egy kezében gyémántokkal kirakott pásztorbot, másikban vert aranykehely... A fejedelem letérdel a medence szélére. Az ősz ember megmeríti kelyhét a szent vízben. Csodálatos éneklés hallik. A házat csillagtény árasztja el. A fejedelem meghajtja fejét. A szent víz fejére csordul...»

E pillanatban a villámropogás közt leszakadó felhő irtózatot rohammal ömlött alá, egy perc alatt kioltva az oltár tüzét.

Az áldozók megrettenve hajták le fejüket; a szent tüzet kioltó vizrohamban a szent vizet vélték látni, melynek leomló cseppjei e pillanatban Bajnokot, a fejedelem-fiút, az egybegyűlt nemesség láttára Istvánnak keresztelték.

Hogy őseinknek mikor már ide, mostani honunkba érkeztek, hol lakott, mi volt a neve, hány törzsből állott, kik állottak az egyes törzsek élén: erre nézve csakis a történetírók lapjai adhatnak felvilágosítást. A sok egymással majdnem homlok egyenest ellenkező véleményekről és állításokról őseinket illetőleg e helyen nem tartjuk ide valónak kritikát mondani. Nem jól fejeztem ki magamat: nem lehet feladatunk a sok közül az igaz véleményt méltatni. Mi hivatkozunk két történetíróra s e kettőnek munkájára, amelyekből az ide vonatkozó adatokat elmondjuk minden kritika nélkül.

Első sorban — és itt jó eleve megjegyzem, hogy Konstantinus a magyarokat *turkok-nak* mondja, míg *Ibn Dasta magyaroknak* nevezi őket — Konstantin följegyzését említi meg, amely szó szerint így hangzik:

(Folytatjuk.)

Egyesületi élet.

Felhívás.

Nem a mások kenyér-keresetét akarjuk megkevesbiteni; nem is akarunk semmiben sem verseny-társaivá válni senkinek is: csak a magunk baján akarunk segíteni! Mit a nehéz idők, mondjuk helyesebben az itteni speciális viszonyok, reánk erőszakolnak, annak súlyát akarjuk megkönnyíteni, Megkönnyíteni szövetkezés által.

Sokszor hangzottatott és még többször sajnálatosan tapasztalt dolog az, hogy sok mindenben sok mindennek van kitéve a fogyasztó közönség.

Ne keressük miért? — okát ugyanis bajos volna adni.

Panaszaink már évtizedek óta csak a puszta kiáltónak szavához hasonlóak: elhangzanak eredmény nélkül, visszhang nélkül.

Lépjünk a tettek mezejére: a panasz helyett tegyünk.

Társuljunk, szövetkezzünk, hogy egyesülve erővel, együttes akaratral célt érjünk: segítsünk önön bajainkon!

Teremtjük meg a sátoralja-ujhelyi fogyasztási szövetkezetet.

Hogy ezt megteheszük, a mozgalmat menél szélesebb alapon kell megindítanunk.

Tisztelettel fordulunk tehát mindazokhoz, a kik ezen ügyet szívükön hordják, kérve őket arra, hogy a f. évi december hó 9 én d. e. 11 órakor a vármegyeháza nagytermében a fogyasztási szövetkezet megalakulása ügyében tartandó gyűlésre megjelenni sziveskedjenek.

Addig is szives tudomására hozzuk az érdeklődőknek, hogy a mai naptól a vármegyei főpénztári hivatalban, Klein Tivadar főpénztáros urnál, egy iv van kitéve, amelyre a szövetkezetbe belépni óhajtók részjegyeiket, a jegyzett összeg 10%-ának lefizetése mellett (Alapszab. 4 §.), előjegyezhetik. A részjegyek 15 ft, 25 ft és 40 ftosok.

S.-A.-Ujhelyben, 1894. évi november hó 23-án.

Az előkészítő bizottság.

Talékozottatoul egyelőre a sátoralja-ujhelyi fogyasztási szövetkezet alapszabályaiból a következő §§-okat közöljük:

2 §.

A szövetkezet célja.

A s.-a.-ujhelyi fogyasztási szövetkezet célja az, hogy tagjainak háztartásához szükséges cikkeknek legelőnyösebb módon való beszerzését előmozdítsa.

2 §.

A szövetkezet alakulása.

A szövetkezet alakul mindazon S.-A.-Ujhelyben lakó és tisztességes társadalmi állást elfoglaló egyénekből, akik egy bizonyos számú és összegű részjegyeket jegyeznek.

4 §.

A részjegyek.

A szövetkezeti részjegyek 15 ftos, 25 ftos és 40 ftos részjegyekből állanak, mely részjegyek összegének erejéig a részjegy tulajdonos a szövetkezeti árudából az illető hónap végeig elárusítandó cikkeket hitelbe kaphat. Ezen részjegyek összege egészben befizetendő: és pedig: a jegyzés, illetve aláírás alkalmával a jegyzett részjegyek összegének 10% a; az így fennmaradó összeg egy egy harmadrésze pedig három egymásután következő hónapnak első napján a kijelölt pénztárnál minden részjegyek által készpénzben lefizetendő.

Az a tag, aki részjegyének esedékes részleteit az aláírást követő 3 egymásutáni hónap első napján elmulasztotta: az igazgatóság által írásban megintetik s ha a megintést követő hónap 8-ig napjáig sem törleszti esedékes részjegy tartozását: a szövetkezetből kilépettnek tekintetik és a részjegyére már befizetett összeg a tartalék-alaphoz csatolattik.

A tagok részjegyeik után sem kamatot, sem osztalékot nem követelhetnek.

6 §.

A tagság megszűnése.

A tagság megszűnik: a) elhalálozás által; b) S.-A.-Ujhelyből való végleges elköltözés által; c) A 4. §-ban érintett kilépettnek tekintés által; d) a részjegyek felmondása és végül e) a szövetkezetet károsító cselekmény miatt történő kizárás következtében.

7. §.

A tagok jogai.

A szövetkezet minden tagja a következő jogokkal bír:

- a) tulajdonjoggal a befizetett részjegyre;
- b) a szövetkezeti választásoknál választó és választható;
- c) a közgyűlésen szólási, tanácskozási, indítványozási és szavazati joggal bír;
- d) joga van a szövetkezet vagyonát és kezelését illetőleg az igazgatóságtól felvilágosítást ki-vánni.
- e) jogában áll a szövetkezeti árudában levő panaszkönyvbe óhajait és panaszait bejegyezni.
- f) jogosítva van az igazgatóság által megállapított és készletben levő árucikkekből a megállapított módokat szerint, a tagsági és bevásárlási igazolvány előmutatása alapján, az áruk kiszolgáltatását a szövetkezettől követelni.

Nyilvános számadás.

Kedves barátom! 1884. november hó 25-én a Grósz Antal nagybérlő ur házában Monokon mulató társaság 27 o. é. ftot adott össze azon célból, hogy a Kossuth Lajos születési háza egy emléktáblával megjelöltessék. Az adakozók, a nálam levő hiteles iv szerint, következők voltak: Bleyer Sándor 1 ft, Nádory Vilmos 1 ft, Fischer

Márton 1 ft, Stein Lázár 1 ft, Mezey Béla 1 ft, Schreiber Zsiga 1 ft, Robicsék József dr. 2 ft, Ehrlich Sándor 1 ft, Schwart Gyula 1 ft, Fellner Sándor 1 ft, Ehrlich Mózes 4 ft, Grosz Zsigmond 3 ft, Schwart N. 1 ft, Schwart Ferenc 1 ft, Schwart Béla 2 ft, Jenei József 1 ft, Ternyei Pál 1 ft, N. N. 1 ft, Vitányi Bertalan 2 ft.

Ez összeg, mely eddig őrizetem alatt volt, ma az ide mellékelt 13061. számú betét-könyvön „Kossuth emlékalap” címen a magyar leszámítoló és pénzváltó bank-nál, mint a mellékelt betéti könyv mutatja, december hó 1-én 45 ft 37 krt teend.

Ily elzárt helyről és ily csekély egyén semmit sem kezdeményezhet; légy szives azért a könyvet, illetve összeget a cél érdekében átvenni. Megyasszó, 1894. évi nov. 23-án.

Zombori Gedő.

Alólírott ezennel elősmerem, hogy Zombori Gedő barátomtól a Kossuth Lajos monoki szülő-házánál állítandó emlék céljaira a Magyar leszámítoló és pénzváltó bank-ban elhelyezett 45 ft 37 krról szóló 13,061. számú betéti könyvet átvettem.

S.-A.-Ujhely, 1894. nov. hó 24-én.

Matolai Etele.

Nyilvános köszönet.

Hegyi, Kis-Ráska és Szalók községek az 1894-ik év folyamán jég és kétszeri árvíz által teljesen tönkre mentek. Ily módon kétségbeesetten állottak az inség előtt... Am az isteni gondviselés nem hagyta el őket. Segélykérésük nem volt a puszta kiáltó szava. A tek. Vármegye ugyanis a magas kormány és a »Jósziv«-nél ki-csökkentett számukra 1500 fnyi inséges segélyt. Hogy ma már nevezett községek szegény lakóinak van legalább falat kenyerek: az méltóságos Molnár István főispán ur után, Stépán Gábor, Thuránszky László és Füzesséry Tamás főszolgabíró uraknak az érdeme, mint akik legtöbbet fáradoztak ezen emberbaráti ügynek sikereért. Mit is híveink nevében a legmelegebben köszönünk.

Kelt Hegyiben 1894. november hó 17-én.

Boritskó Endre, Soltész Gyula, Csurgovich György, rk. lelkész. ev. ref. lelkész. gk. lelkész.

Vármegyei Hivatalos Rész.

18298 sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 járás főszolgabíróinak.

Az anyakönyvezetők megfelelő utasítása végett kiadatik.

S.-A.-Ujhely 1894. október 4-én.

Matolai Etele alispán.

Másolat.

A vallás- és közokt. m. kir. ministertől. 43421 szám. Mind gyakrabban érkezvén hozzám a m. kir. honvédelmi miniszter urtól olynemű értesítések, hogy a kivételes nőszülési engedélyért vagy a rendes szolgálati kötelezettség alól való felmentés kedvezményeért folyamodó egyének családi állapotát feltüntető ugynevezett családi értesítők felbélyegzése körül követendő szabványok a családi értesítőket kiállító lelkészek által be nem taratnak, nevezetesen pedig hogy a kérdéses okmányok bélyegezve, illetve oly esetekben midőn bélyegmentesek felbélyegzeve állítatnak ki a kérelmező egyén részére. Hogy tehát úgy a magán felek, mint az illető szabálytalanságot elkövető lelkészek (rabbi anyakönyvezetők) nevezetesen pedig ezek az által, hogy a tulbélyegzési összeget a károsodást szenvedett félnek visszatéríteni kötelesek, a károsodástól jövőre megkiméltessenek s azon vizsgáltnak, mely hivatva lenne azt kideríteni, hogy a kérdéses családi értesítők kiállítása alkalmával az érdekelt fél azon célt, melynek elérésére családi értesítője kiállítatott — bementotta-e a kellemetlenségektől megkiméltessenek: felhívom a törvényhatóságot, hogy a T. törvényhatóság területén funkcionáló anyakönyvezetők, különösen az 1890. évi május 13-án 18818 az 1891 évi október hó 16-án 46808. szám alatt kelt közintézkvényeimre figyelmeztetve, saját érdekükben a fennálló illetéki szabályok pontos betartására kötelezze. Annak beigazolására pedig, hogy a családi értesítőt kiállító rabbi anyakönyvezetők a célt, melyre az illető fél a családi értesítőt szükségli a féltől megkérdezték, mulhatatlanul szükséges, hogy ezt, valamint azt is ha a fél a célt bementani vonakodnék saját érdekükben a családi értesítőn megjegyezzék. Budapest 1894. szeptember hó 3-án A miniszter helyett: Pulszky s. k. államtitkár.

22758. sz. T. Zemplén-vármegye alispánjától.

A hasított körmű állatoknak Csehországba való szállítását szabályozó 69135 számú földmi-

velésügyi miniszteri intézkedést másolatban a közönség tájékoztatása céljából közlöm.

S.-A.-Ujhely 1894 november 21-én.

Matolai Etele alispán.

Másolat.

Földmivvelésügyi m. k. miniszter. 69135/IIIb. sz. Tudomásul vétel és közhírré tétel s a megfelelő intézkedések foganatosítása végett értesitem a közönséget, hogy a csehországi cs. kir. helytartóság f. évi november hó 5-én 153685 sz. a. kelt értesítése szerint a Magyarországból származó szarvasmarhák, juhok, kecskék és sertések a ragadós száj- és körömfájás behurcolásának veszélye miatt csakis közvetlenül vasuton és csakis kizárólag közvetlenül azonnali levágás céljából vihetők be Csehországba, e szerint az említett fajú állatoknak gazdasági munka vagy tenyésztés céljából Magyarországból Csehországba való bevitelle tilos, a ragadós tüdőlobbal fertőzött törvényhatóságok területéről származó szarvasmarhák bevitelle azonban még levágás céljából sincsen megengedve. E hirdetményvel a magyarországi hasított körmű állatoknak Csehországon keresztül közvetlenül vasutal való átvitelle korlátozva nincsen és ez e hirdetményben foglaltak életbe lépésével az egyes magyarországi vármegyékben származó hasított körmű állatok bevitelle tekintetében a csehországi cs. kir. helytartóság által kiadott külön bevíteli tilalmak hatályukat veszítik. Budapest, 1894 évi november hó 12-én. A miniszter helyett. Miklós Ödön s. k. államtitkár.

22317 sz.

Zemplén-vármegye alispánjától.

Tudomás céljából a járások főszolgabíróinak kiadatik és a vármegye hivatalos lapjában közzé tétetik.

S.-A.-Ujhely 1894 évi november hó 17-én.

Matolai Etele, alispán.

Másolat

4187 eln. szám. Tekintetes Matolai Etele urnak Zemplén vármegye alispánjának S.-A.-Ujhelyben. Tapasztaltatván egyrészt, hogy a hatóságok a hírlapi biztosítékul elfogadható értékpapírok tekintetében nincsenek kellően tájékozva, másrészt pedig egyes magánpénzügyi intézetek által újabb időben kibocsátott és kellő biztosítékkal ellátott értékpapírokra is figyelemmel kívánván lenni, a m. kir. ministertanács határozata alapján értesitem tekintetes uraságot, hogy hírlapbiztosítékra készpénzen, vagy az ennek megfelelő összegről kiállított és kellő értékű ingatlanra bekebelezett kötelezvényen kívül a következő értékpapírok fogadhatók el a letét napján jegyzett hivatalos tőzsdei árfolyamnak megfelelő összegben, de legfeljebb a névérték erejéig: m: magyar és osztrák állampapírok, állami kamat biztosítást élvező vasutak elsőbbségi kötvényei, a magyar földhitelintézetnek, a magyar kisbirtokosok orsz. földhitelintézetének, az osztr. magyar banknak, a magyar jelzálog banknak, a pesti kereskedelmi banknak és a pesti hazai első takarékpénztár-egyesületnek záloglevelei; a temesbégválygyi vízszabályozási társulat által kibocsátott kötvények, a horvát szlavin országi jelzálogbank 4 1/2%-os záloglevelei, a magyar takarékpénztárak központi jelzálog bankja, mint részvénytársaság által koronaértékben kibocsátott 4 1/2%-os záloglevelek, a pesti magyar kereskedelmi bank által korona értékben kibocsátott 4%-os záloglevelek, az egyesület budapesti fővárosi takarékpénztár által kibocsátott 4 1/2%-os osztr. értékű és 4%-os koronaértékű záloglevelek, a pesti hazai első takarékpénztár-egyesület által koronaértékben kibocsátott 4%-os záloglevelek; ugyancsak azon záloglevelek, melyek az 1889. XXX. t. c. : 11 §-a alapján a m. kir. pénzügyminisztérium által a jövőben ovadékképeseknek és az itt megjelölt befektetésekre alkalmasoknak fognak kijelenteni; végül a pesti hazai első takarékpénztár-egyesület és az egyesült budapesti fővárosi takarékpénztár r. társaság betéti könyvecskéi. Budapest, 1894 évi november hó 8-án Hieronymi s. k.

249. eln. sz.

Zemplén-vármegye alispánjától.

A 10 járási főszolgabíróinak.

Malátsik György s.-a.-ujhelyi kereskedő cég kérelme folytán ezennel közhírré tétetik, hogy az általa forgalomba hozott patkánypusztító szerre a Kereskedelemügyi miniszter önmegmáltóságától a f. évi július hó 11-én 85633/1894. sz. alatt 15 évre szóló szabadalmat nyert.

S.-A.-Ujhely, 1894. november 19-én,

Matolai Etele, alispán.

5114 sz. ki. 94.

Varannói járás főszolgabírájától.

Hirdetmény.

Mely szerint közhírré tétetik, hogy tolyó évi november hó 8-án több, Henczóczi községbeli illetőségű fuvarosokhoz, kik N. Mihálytól jövet, hazafelé hajtottak, egy 2 évesnek látszó, fekete, alacsony termetű, bal hátsó lapoczkáján kevéssé lehorzolt szőrű, másképp jegytelen csődör-csikó

csatlakozott, melyet igazolt tulajdonosa Bak György henczóczi lakosnál átvehet.

Kelt Varannón, 1894. nov. hó 21-én.

Füzesséry György főszolgabíró.

37135. sz. VI. 94. M. kir. pénzügyigazgatóságától.

Körrendelet.

Valamennyi községi s körjegyző urnak Zemplén-vármegye területén.

I.

Dohányjövédéki kihágás miatt elmarasztalt Maki János verpeléki születésű 40 éves volt s. pataki lakos ismeretlen helyre távozott. Utasítottak tehát czim, miszerint nevezett területén nyomozza s feltalálás esetén 30 nap alatt tegyen ide jelentést.

II.

14700 sz. II. 94.

A miskolczi m. kir. pénzügyigazgatóság 1609/94. sz. megkeresése szerint Lakatos Antal 125 ft 58 kr. bűnügyi költség térítménnyel hátralekos egyén Heő Csaba községből ismeretlen helyre költözött, miből folyólag utasítottak, hogy nevezett területén nyomozza s feltalálás esetén anyagi viszonyai kitüntetésével ide jelentést tegyen. S.-A.-Ujhely, 1894. október 27.

Becske kir. p. ü. igazgató.

Nyilt-tér*)

Tekintetes Lukovits Géza urnak

Homonnán.

Nyilvánosan keresem meg, nehogy nekem kártokozó eljárásainak palástolása végett, levellem borítékát vagy aláírást talán mutogatásra használhassa fel, mint ezt Mauks Elemér ur tetten, hogy: mi feljelentett, de már itt a levele bocsánatot kérel tehát tudatom:

mindaddig míg boldogult atyám hagyatékához tartozott, általam 1893. évi november hó 29-én bírói árverésen megvett Girócz község 6 ik számú tjkvben foglalt ingatlanok jogos árverési vevőjének én tekintetem, addig ezen ingatlanoktól tessék magát távol tartani mindenféle megbízottjaival együtt!

Mindaddig, míg a Lukovits Gézáé ő nagysága által a homonnai kir. bíróság tkv 2.127/94 száma alatt kérelmezett és folyó hó 19-én megszüretett zárlat foganatosítva nem lesz, és az ingatlanokba érdeketlen — nem ám talán gazdatisztje — zárgondnok nem helyeztetik, addig Önnek távollartására kiadott rendeletem megtartását személyesen fogom a helyszínen ellenőrizni.

Hallatlan megsértése jogaimnak nemcsak az, hogy 1894. évi július 1-től kénye-kedve szerint bitorolta a birtokot, a vadakat is kilövette; de egy zsellérem magán lakának durva megsértése is, amennyiben ezt házából egyenesen kikergette, s oda marhákat szállásolt be; így tiszteli és védi ön a nép jogait? úgy látszik úgy, mint a homonnai takarékpénztárét!

Emberére talált bennem, tiszta lelkiismeretem s becsületes munkám nem tűri, hogy saját érdekében káromra hasson felfelé, befolyásával lefelé zsarnokoskodásával!

Mi joga van önnek ingatlanaimat bitorolni? talán a Mauks Elemér ur által jogtalanul 1894. április 17-én elrendelt zárlat? melynek tartama alatt betolakodott; no de ezt a tek. kir. itélő

*) E rovat alatt közöltékért a beküldő felelős.

Szerk.

tábla következményeivel egygyütt megsemmisítette; azon körülmény pedig, hogy neje nevében, az 1894. május 21-én megtartott új árverésen ezen ingatlanokat megvette, mely árverést szintén megsemmisítette a felső-bíróság — tehát külön jogszerzés nélkül még neje öngyagsága sem tarthat igényt az ingatlanok hasznélvezetére csakis én vagyok erre jogosult, mint az ingatlanok jogos árverési vevője. Bizonyára még most is zárgondnoknak képzeli magát, mint Hazzinán! és Tavarnán?

Ügyeim körül, minden tetteből kilátszott, mint igyekezett saját érdekének mások érdekeit alávétetni, és terveit, mert csak most kezdem alaposan megismerni meglehetősen sikerültek, de hátra van még a fekete leves mindazon okból, hogy ezen Girócz ingatlanokat tüzzel vassal törve megszerezhesse — nóm ügyvédjének a nagydomásai uradalmat szigoruan 60. ezer frtra becsülte, holott árverésen 108 ezer frton lett eladva, — a magyar jel. hitelbank nevében ellenzte az uradalomnak együttes egy kikialtási ár mellett árverés alá bocsájtását ugyancsak ezen bank nevében a girócz 6. sz. tjkvben foglalt ingatlanokra 1894. május 21-én tartott árverés megsemmisítését is megfellebbezte azzal: hogy a banknak ropant sérelmes miszerint a hátul sorozott hitelezők követelését, a bank ki nem utalt követelésének 6%-os kamatai osztják: és Hegedüs Armin folytonos alaptalan beadványaival, ki állítólag nem is örököse Hegedüs Károlynak, a végrehajtási ügy befeljesztését hátráltatja.

Nagyszerű! én vagyok a bünbak, aki csak azért nem fizethetek, mert a nevezett bank nevében Ön az árverés megsemmisítését jog erőre emelkedni nem engedte, holott a bank követelése a kiutaló végzéssel már kifizetendőnek van elrendelve.

A Jankócz községi plébános urnak is tessék tudomására hozni, aki állítólag az Ön engedelméből vadászik erdőben, hogy az őzeimnek hagyjon békét, mert azokra én tartok számot, s nem szeretném ha a Szent Atyának embereim kellemtelenségét okoznának.

Kelt Giróczon, 1894. november 21-én.

Illó tisztelettel

Hegedüs Armin.

A szerkesztő postája.

P. M. urnak — Azar. Szánkból vette ki a szót. A jövő számban beszélhet.

A csapodár engedi sejtetni, hogy írójá nincs tehetség híjjával; de verse még híjjával van, annak ami közlésre érdemesítene. Tanuljon még sokat a verselés mesterségi részéből és úgy próbálja nálunk bemutatni remekét.

B. B. urnak — Budapest. Csinos verse, mely még hozzá „honi” vonatkozású is, mint már régebben üzentem volt, a Zemplén 1895 évi naptárába jutott. — A kellemes tudósítást köszönöm.

A. Gy. urnak — Bpest. Igen jó, Besoroztam.

Győzelem. — Eltekintve attól, hogy beszélykéjének előadása döcögös, nehézkes, itt-ott meg is feneklik, — és eltekintve attól is, hogy Margit-jának jellemzésében nemesak ellentmondás, de abszurdum is van; mondom: eltekintve mindezekről (amiken, okkal-móddal segíteni lehetne) moráljáért, mely a frivolitásba téved, mi nem közölhetjük, —

Sz. K. urnak — Bpest. Levélben feleltünk.

G. M. urnak — Helyben. A címe tetszik. Átvallvassuk.

A postamesterekről és posta ügynökségekről. Tessék beküldeni a Posta-Köröly szerkesztőségének Bpestre. — Kéziratát egy hétig megőriztük. A másikat, mint látja, sietve átdolgoztuk s felhasználtuk.

Felelős szerkesztő:

DONGÓ GY. GÉZA

Kiadó-tulajdonos: Éhler Gyula.

HIRDETESEK.

Sirkövekre feliratok vésése és aranyozása

SIR-EMLEK-KÖVEK NAGY RAKTÁRA.

BURGER ADOLFNÁL

S.-A.-UJHELYT

Főutcán, a „Vörös ökör” vendéglő épületében.

MINDEN IDŐBEN

nagy választékban tartok s kívánatra felállítok

POROSZ SZÜRKE MÁRVÁNY,

GRANIT, SZIANIT

és homokkő sarkövet.

Tisztelettel

BURGER ADOLF

vállalkozó.

Sürgőnyczim:

Burger Adolf S.-a.-Ujhely.

Kívánatra képes árjegyzék megtekintésül bérmentve küldeték.

Sirkövek újabb tervezése

Jutányos aron készítenek.

—9

Uj találmány

Feltaláló és készítője u. Erzeuger
MALÁRTSIK GYÖRGY
Sátoralja-Ujhely

A még eddig fölülmulthatlan **MALÁRTSIK-féle** eszsz. és kir. szabadalmazott **patkányirtó-pogácsa** azon rendkívüli pusztító-szer, amely rohamosan kiirt patkányt, egeret és vakondokat anélkül, hogy más háziállatoknak kárt okozna. Phosphort, strychnint, arsenikumot vagy más mérgeként ható szerazonban nem tartalmaz.

Egy nagy csomag ára használati utasítással **30 kr. = 60 fillér.**
Egy kis csomag ára használati utasítással **15 kr. = 30 fillér.**

Viszontelárusítók megfelelő kedvezményben részesülnek. **Próba-rendelmények**, melyek 4 kis, vagy 2 nagy csomagból állanak, **80 kr.** előre beküldése mellett ajánlott levélben portómentesen eszközöltetnek.

Ezen patkányirtó-pogácsa valódi és mindig friss minőségben kapható **S.-A.-UJHELYBEN** a főtéren lévő nagybani raktárban: **Bárczy Béla és Kornstein Ignác** urak kereskedéseiben, továbbá:

Sárospatakon: Pavletits György,	Eperjesen: Luchs Ede,
Szerencsén: Altman Mihály	Holenia L.
Tokajban: Klein Mór,	Igló: Pollák Simon.
Nagy-Mihályban: Olay Lajos,	Lőcsén: Patz Emil,
Morgenstern Jenő,	Miskolcson: Máhr Károly,
Tarcalon: Lázár Gyula,	Merkel Gyula,
Abauj-Szántón: Soóváry Kálmán,	Mező-Kövesden: Rusznyák Márton,
Kassán: Kuhlman Nándor,	Nyíregyházán: Hoffman Adolf,
Poltz Nándor,	Hibján S. utódai
Záhr és Szakmáry,	uraknál, valamint Ausztria-Magyarország minden fűszer-, vas- és gyógyszerkereskedésében.
Eperjesen: Bein Simon,	

Malártsik György,
a es. és kir. osztr. magy. kiz. szabadalmak tulajdonosa **S.-A.-Ujhelyben.**

A „Zeplén“ könyvnyomtató intézet
könyvkötészetében
már fűzés alatt van
és a jövő hét közepén okvetlenül megjelen

A „ZEMPLÉN“ NAPTÁRA

az 1895-ik évre.

Ara 40 krajcár.

Ösmertetését I. lapunk mai számának „Külfélék“ rovatában,

Egy használt 8 lóerejű lokomobil eladó. Bővebb felvilágosítást ad a kiadóhivatal.

Eladó
Méltóságos Gróf Vay Tihmér kis-bárii uradalmában egy **üveges kocsis eladó** ott meg is tekinthető.
A vételárra vonatkozólag értekezhetni **Juhász Jenő** uradalmi ügyvéd úrral S.-A.-Ujhelyben.

Hirdetmény.
Van szerencsém a n. é. borfogyasztó urak b. tudo-mására adni, miszerint S.-A.-Ujhelyben a „Nyulhoz“ címzett üzletben csakis jó minőségű, izletes és természetes **Hegyaljai, Erdélyi, Ujvidéki, Baranyai fehér, — Egri és Villányi vörös** borokat literenkint 40 krajczártól feljebb

árusítok.
Tíz liternél nagyobb vételnél literjé 30 krajczárba számítom. — Hordónkinti vételnél literje 24 kr., hordó nélkül.
A borok valóságáért teljes felelősséget vállalok.
Teljes tisztelettel
Abonyi D. Mór.

Eladási hirdetmény.
Alólírott ezennel közhírré teszem, hogy Girócz község határában fekvő Hornyi, Pastovnyik, Luhi s Máli Pastovnyik nevű réteken folyó évben termett 5—600 frt értéket képviselő széna és sarju készletemet, máttól kezdve, amíg a készlet tart, szabadkézből személyesen kisebb mennyiségben is, eladás alá bocsájtottam: melyre venni szándékozók figyelmét tisztelettel felhívom.
Kelt Giróczon, 1894. november 21-én.
Hegedüs Ármin.

ELSŐ TOKAJI COGNAC-GYÁR
mely csak Tokajban létezik
állami kedvezménynyel kitüntetve.

A magyar királyi kereskedelmi miniszterium felügyelete alatt.

Arany érmek: Páris, Bordeaux Nizza, Brüssel, Haaga, London, Berlin és Chicagó kiállításaitól.
1894. Bécsi nemzetközi kiállításon diszoklevél mint legmagasabb kitüntetés.

Óvakodjunk értéktelen utánzásoktól.
Valódi tokaji Cognac Tokajból

Csakis ezen Tokaj város
cimerével valódi borkivonat.

Kapható: Minden nagyobb fűszer- és csemege kereskedésben, gyógyszerárakban, továbbá minden jobb vendéglő és kávéházban.

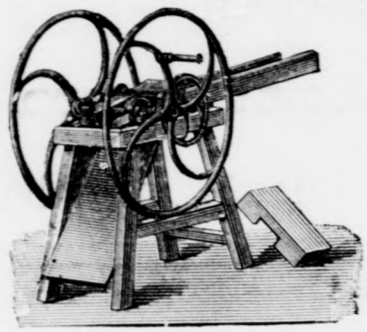
431/94. végr. sz.
Árverési hirdetés.
Alólírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a s.-a.-ujhelyi kir. törvényszék 1894. évi 10368—10726. számú végzése következtében Dr. Fleischner Samu ügyvéd által képviselt Neumann D., Fried Mór és társa javára Jakubovics Mór ellen 878 frt s jár. erejéig foganatosított kielégítési végrehajtás útján le- és felülfoglalt és 531 frt 66 kr-ra becsült kész cipő árak, bolti felszerelések és házi butorokból álló ingóságok nyilvános árverésen eladandók.
Mely árverésnek a nagy-mihályi kir. bíróság 3094/94. sz. végzése folytán 878 frt tőkekövetelés, ennek külömböző időtől járó 6% kamatai és eddig összesen 113 frt 02 krbán bíróság már megállapított költségei erejéig N.-Mihályban alp. üzletében leendő eszközésére 1894. évi nov. hó 29-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzték és ahhoz a venni szándékozók oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. tvczikk 107. és 108. §-a értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is elfognak adatni.
Kelt Nagy-Mihályban, 1894. évi nov. 14. napján.
Tahy Béla,
kir. bírósági végrehajtó.

449. szám. 1894.
Árverési hirdetmény.
Alólírott közhírré teszi, hogy Eislizer J. kassai kereskedőnek Ungerleider Mária s társa tokaji lakosok elleni 250 frt s járuléka iránti ügyében az árverés a tokaji kir. járásbíró-ságnak 4052/94. polg. sz. végzése folytán elrendeltetvén, annak Ungerleider K. üzlethelyiségében Tokajban leendő megtartására 1894. évi november hó 27-ik napjának d. e. 10 órája tűzött ki határidőül, midőn az alperesektől lefoglalt 449 frt 60 kr becsértékű bőrárak és házi butorok készpénzfizetés mellett becsáron alól is eladandók fognak.
Kelt Tokajban, 1894. nov. hó 4-én.
Fekete Zsigmond,
bíró. végrehajtó.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője Kassán, vám-utca 12. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legújabb tapasztalatok szemmel tartásával, czélszerűen és gondosan gyártott jóhírű gépeit, nevezetesen:

Szecs-kavágókat kézi vagy járgányhatásra.

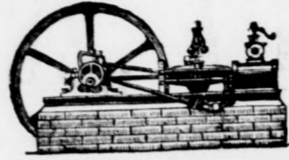
Répavágókat és tengerimorzsolókat.

Olajsajtókat és olajmag pörkölőket.

Örlő- és daráló malmokat.

Olajmag zuzókat.

Továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat. Szésgyárberendezéseket, m. p. Henze-főzők, kavarkészülékek, malata- és burgonya zuzókat stb.

Gépgyárunkban gyártmányainknak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan raktáron.**

Gazdasági gépeink képes-, valamint öntődénknék gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük. 3-6

133. Ek. sz.
Ek. 1894.

Magyar kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Debreczenben.

Pályázati hirdetés.

A magy. kir. államvasutak munkács-határszéli vonalán lévő beszki határ alagutbéli kapuja közelében építendő emeletes örház munkáira, valamint az azzal összefüggésben lévő, körülbelül 6800 m² föld, szikla és egyéb alépitményi munkákra ezennel nyilvános pályázat hirdettetik, melyre a verseny feltételek szerint felszerelt és felbélyegzett ajánlatok legkésőbb f. é. november hó 30-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetőség titkárságánál benyújtandók.

Később érkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

A végrehajtandó munkálatokra vonatkozó tervek, és a szerződési tervezet a m. kir. államvasutak Munkács székely osztálymérnökségénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők és ugyanott az ajánlati költségcszámítás és az ajánlati szöveg megszerezhetők.

Az ajánlatok borítékai a következő felirással látandók el:

„Ajánlat a beszki alagutnál építendő örház munkáira“.

Bánatpénz fejében legkésőbb f. é. november hó 29-én déli 11 óráig 1000 azaz egyezer forint teendő le készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban az előbb említett üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál. A készpénzben befizetett bánatpénz után kamat nem követelhető.

Az értékpapírok a budapesti, illetőleg bécsi tőzsdén jegyzett utolsó napi árfolyam szerint, de a névértéket meg nem haladható értékben fogadtatnak el. Az üzletvezetőség fenntartja magának az ajánlatok közt a szabad választás jogát.

Debreczen, 1894. november 14.

Az üzletvezetőség.

(Utánnomat nem díjaztatik.)

A thuzséri tehenészet vezetősége ezennel tudatja, hogy az uradalomban készült kitűnő minőségű **sajtot** mai napon „Thuzséri sajt“ név alatt forgalomba hozza.

Megrendeléseket következő feltételek alatt fogad el a thuzséri tehenészet intézősége:

öt kilós csomagok **3 forint 85 krajár.**

Egész sajt-kerekek 18 kilótól felfelé 40-ig kilóját **60 krajár.**

Métermázsás és ezen felüli megrendeléseket métermázsánként **56 forinttal**, mindent bérmentve, csomagolva, utánvét mellett szállít.

A sajt kitűnő minősége és kisebb formája, főképp vidéki kereskedők, fogadósok és vasuti vendéglősöknek, nemkülönben magán-háztartásoknak is a legjobban ajánlható.

Kifogástalan minőségért és a megrendelések pontos végrehajtásáért kezeskedik:

a thuzséri tehenészet vezetősége

posta **Thuzsér**, Szabolcs-megy.

Magyar konyha, kávéház és sörcsarnok!

Ajánlom Sátoralja-Ujhely és vidéke n. é. közönségének a főtéren s kor igényeinek megfelelően berendezett

Kávéházamat

továbbá ezzel kapcsolatban díszesen berendezett

Sörcsarnokomat

és

magyar konyhámat

hol naponta *friss meleg és hideg ételek, villás reggelik, luxus és különlegességi ételek*, friss csapolású Dreher-féle világos

Korona-sör

stb. kaphatók.

A n. é. közönség szives látogatását és kegyes pártfogását kéri

Takáts János

kávéház- és sörcsarnok-tulajdonos
S.-A.-Ujhely, főtér.

Dreher-féle világos korona-sör!

Szőlő-oltvány és amerikai szőlővessző eladás.

A tarczali oltvány telepemen a jövő tavaszon ripária portális alanyon mintegy **40.000 db. fás oltvány** lesz elszállítandó, melyekre megrendeléseket már most elfogadok, **ára ezrenként 120 forint**, — most őszi, vagy tavaszi szá litára mintegy **100.000 db. ripária portális és vitis szolonis** amerikai sima vesszők eladók, **ára ezrenként 10 forint.**

Uj szőlőtelepítést is Tokajtól Tolcsváig huzódó hegyen hajlandó vagyok elvállalni. — Levelekre azonnal válaszolok.

Tarczalon, 1894. évi november 5.

Somlyai Sándor

szőlőtulajdonos.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelvelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták,

Konkolyozók (trieurök);

kézi kezelésre való

Széna- és szalmasajtók

fekvőben vagy kocsira szerelve,

Takarmány-füllesztők,

Szállítható takarékfőző-üstök takarmány stb. részére

Szecs-kavágók,

Répa- és burgonyavágók,

Darálók

elismert legjobb minőségben és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gépgyárban

BÉCS, II/1, Tabor-strasse 76. szám.

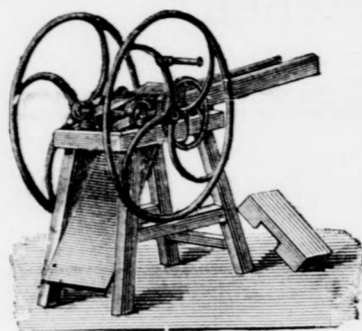
Árjegyzékek ingyen. — Képviselek felvételnek.

S.-a.-Ujhely, nyomtatott a »Zemplén« gyorssajtóján.

FLEISCHER és TÁRSA

gépgyára és vasöntője Kassán, vám-utca 12. szám.

Ajánlja a t. gazdaközönségnek a legujabb tapasztalatok szemmel tartásával, czélszerűen és gondosan gyártott jóhírnevű gépeit, nevezetesen:

Szecekvágókat kézi vagy járgányhatásra.

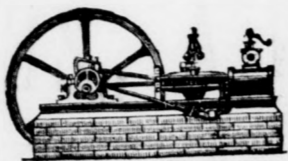
Répvágókat és tengerimorzsolókat.

Olajsajtókat és olajmag pörkölőket.

Őrlő- és daráló malmokat.

Olajmag zuzókat.

Továbbá mindennemű szivattyukat, gőzgépeket és gőzkazánokat. Szésgyár-be-
rendezéseket, m. p. Henze-főzők, kavaró-
készülékek, malata- és burgonya zuzókat stb.

Gépgyárunkban gyártmányainknak **jelentékeny készletét tartjuk állandóan raktáron.**

Gazdasági gépeink képes-, valamint öntödénknak gyártmányai **árjegyzékét** kívánatra ingyen és bérmentve küldjük. 3-6

133. Ek. sz.
Ek. 1894.

Magyar kir. államvasutak.
Üzletvezetőség Debreczenben.

Pályázati hirdetés.

A magy. kir. államvasutak munkács-határszéli vonalán lévő beszki határ alagutbéli kapuja közelében építendő emeletes őrház munkáira, valamint az azzal összefüggésben lévő, körülbelül 6800 m³ föld, szikla és egyéb aléptményi munkákra ezennel nyilvános pályázat hirdettetik, melyre a verseny feltételek szerint felszerelt és felbélyegzett ajánlatok legkésőbb f. é. november hó 30-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak debreczeni üzletvezetőség titkárságánál benyújtandók.

Később érkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

A végrehajtandó munkálatokra vonatkozó tervek, és a szerződési tervezet a m. kir. államvasutak Munkács székely osztály-mérnökségénél a hivatalos órák alatt megtekinthetők és ugyanott az ajánlati költség-számítás és az ajánlati szöveg megszerezhetők. Az ajánlatok borítékai a következő felirással látandók el:

„Ajánlat a beszki alagutnál építendő őrház munkáira.”

Bánatpénz fejében legkésőbb f. é. november hó 29-én déli 11 óráig 1000 azaz egyezer frt teendő le készpénzben, vagy állami letétekre alkalmas értékpapirokban az előbb említett üzletvezetőség gyűjtőpénztáránál. A készpénzben befizetett bánatpénz után kamat nem követelhető.

Az értékpapírok a budapesti, illetőleg bécsi tőzsdén jegyzett utolsó napi árfolyam szerint, de a névértéket meg nem haladható értékben fogadtatnak el. Az üzletvezetőség fenntartja magának az ajánlatok közt a szabad választás jogát.

Debreczen, 1894. november 14.

Az üzletvezetőcég.

(Utánnymat nem díjaztatik.)

A thuzséri tehenészet vezetősége ezennel tudatja, hogy az uradalomban készült kitűnő minőségű **sajtot** mai napon „Thuzséri sajt” név alatt forgalomba hozza.

Megrendeléseket következő feltételek alatt fogad el a thuzséri tehenészet intézősége:

öt kilós csomagok **3 frt 85 kr.**

Egész sajt-kerek 18 kilótól felfelé 40-ig kilóját **60 kr.**

Métermázsás és ezen felüli megrendeléseket métermázsánknál **56 frttal**, mindent bérmentve, csomagolva, utánvét mellett szállít.

A sajt kitűnő minősége és kisebb formája, főképp vidéki kereskedők, fogadósok és vasúti vendéglősöknek, nemkülönben magán-háztartásoknak is a legjobban ajánlható.

Kifogástalan minőségért és a megrendelések pontos végrehajtásáért kezeskedik:

a thuzséri tehenészet vezetősége

posta **Thuzsér**, Szabolcs-megye.

Magyar konyha, kávéház és sörcsarnok!

Ajánlom Sátoralja-Ujhely és vidéke n. é. közönségének a főtéren s kor igényeinek megfelelően berendezett

Kávéházamat

továbbá ezzel kapcsolatban diszesen berendezett

Sörcsarnokomat

és

magyar konyhámat

hol naponta *friss meleg és hideg ételek, villás reggelik, luxus és különlegességi ételek*, friss csapolású Dreher-féle világos

Korona-sör

stb. kaphatók.

A n. é. közönség szives látogatását és kegyes pártfogását kéri

Takáts János

kávéház- és sörcsarnok-tulajdonos
S.-A.-Ujhely, főtér.

Dreher-féle világos korona-sör!

Szőlő-oltvány és amerikai szőlővessző eladás.

A tarczali oltvány telepemen a jövő tavaszon ripária portális alanyon mintegy **40.000 db. fás oltvány** lesz elszállítandó, melyekre megrendeléseket már most elfogadok, **ára ezrenként 120 frt**, — most őszi, vagy tavaszi szá litára mintegy **100.000 db. ripária portális és vitis szolonis** amerikai sima vesszők eladók, **ára ezrenként 10 frt.**

Uj szőlőtelepítést is Tokajtól Tolcsváig huzódó hegyen hajlandó vagyok elvállalni. — Levelekre azonnal válaszolok.

Tarczalon, 1894. évi november 5.

Somlyai Sándor

szőlőtulajdonos.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták,

Konkolyozók (trieurök);
kézi kezelésre való

Széna- és szalmasajtók
fekvőn vagy kocsira szerelve,

Takarmány-füllesztők,

Szállítható takarékfőző-üstök takarmány stb. részére

Szecekvágók,

Répa- és burgonyavágók,
Darálók

elismert legjobb minőségben és szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

cs. és kir. kiz. szab. gazdasági gépgyárában

BÉCS, II/1, Tabor-strasse 76. szám.

Árjegyzékek ingyen. — Képviselők felvételnek.